

Vörös Lobogó

Az R. M. P. Arad-tartományi bizottsága és a tartományi néptanács lapja

XI. évfolyam, 3118. szám

4 oldal, 20 bani

1955. március 3. csütörtök

A kollektív szerződések előírásainak teljesítéséért

A kollektív szerződés képezi a szakszervezeti munka alapját, mozgósító erőt jelent a termelési sikerek eléréséért folyó harcban. A kollektív szerződés kidolgozása, megvitatása eszköz az RMP Központi Vezetősége 1953. augusztusi határozata célkitűzéseinek valóra váltásában.

A kollektív szerződések nagymértékben hozzásegítettek a vállalatok adminisztratív vezetőségét és üzemi bizottságait az együttműködés megteremtéséhez. Világosan leszögezi a gyár igazgatójának és ugyanakkor valamennyi munkásának jogait, valamint kötelezettségeit, fejlesztési feladatokat a feladatok teljesítése iránt. Nem utolsósorban a kollektív szerződés jelenti azt az új típusú kapcsolatot, amely a munkások, technikusok, a vállalatvezetők között létezik a termelési sikerek biztosításáért.

A múlt év kollektív szerződéseinek megvalósításában voltak eredmények; egyes vállalatok teljesítették a szerződésekben megjelölt vállalásokat. Egész sereg műszaki-szervezési intézkedést vezettek be, amelyek folytán megjavultak a munkafeltételek. A szocialista versenyben is jeles sikereket értek el. A villanygyár dolgozói például teljes mértékben eleget tettek a kollektív szerződés valamennyi pontjának.

A vállalatok legnagyobb része azonban nem teljesítette a kollektív szerződésben foglaltakat. Legtöbb vállalatban, mint például a „December 30”, a „I. Ranghát”, a „Libertatea”, a „Vörös Trió” és más gyárakban 80-90 százalék körül változik a vállalások teljesítése. Ezeknek a mulasztásoknak legfőbb oka, hogy sem az üzemi bizottságok, sem pedig a tartományi szaktanács nem ellenőrizte a kollektív szerződés teljesítését. Nem követik a nyomon, hogy a vállalatok üzemi bizottságai hogyan ellenőrzik a meghatározott időpontban a vállalások teljesítését. Azokban a vállalatokban, ahol félvényt határoztak meg a kollektív szerződések elemzését, ott teljesen nyomon is követték a vállalások teljesítését, de ahol a negyedévenkénti elemzést vállalták, ott bizony elmulasztották. A mulasztások másik oka az volt, hogy a múltévi kollektív szerződésnek nem foglaltak magukban a vállalat sajátosságaiból adódó legfontosabb kérdéseket, a harmadik ok pedig, hogy egy a szocialista verseny, mint a szakmai verseny kampányoszerű és sokhelyen formális volt.

A „December 30” gyár már a kollektív szerződés első pontját, a termelési tervre vonatkozó pontot sem teljesítette. Rendkívül megnövekedett az igazolatlan hiányzások száma, a Zsandarova módszert is csak formálisan alkalmazták a gyárban, mert sokszor váltások idején 20 percet is álltak a gépek. Ez után odavezetett, hogy a gépek teljesítőképességét csak jóval a lehetőségeken alul használták ki. A kollektív szerződést tehát ilyen módon egyik fél részéről sem tartották tiszteltnek. A „Vörös Trió” gyárban is egész sereg műszaki-szervezési intézkedés bevezetését mulasztották el, s ami a legsúlyosabb, túlhaladták az anyagfogyasztási normákat is. Ez volt a helyzet az elmúlt évben.

Az 1955. évi kollektív szerződések megkötésére irányuló munkára az a legjellegzetesebb, hogy olyan vállalatok történtek, amelyek az év végéig teljesíthetők és előreláthatólag nem ütköznek tárgyi akadályokba. Miután a vállalatok dolgozói a kifüggesztett új kollektív szerződésekben foglalt pontokkal megismerkedtek, egész sereg értékes javasla-

tot tettek a szerződések kibővítésére. A kollektív szerződés kibővítése iránti széleskörű érdeklődés azután odavezetett, hogy ebben az évben legtöbb kollektív szerződésbe az illető vállalat sajátosságaival a munkahely jellegzetességével kapcsolatos kérdéseket foglaltak, tehát ilyen módon teljesíthető is lesz.

A „Vörös Trió” gyárban ebben az évben minta-kollektív szerződés készült. A tartományi szaktanács kezdeményezésére ugyanis — egy tapasztalatcsere alkalmával — „ismertették a megírókat előtt az alaposan előkészített kollektív szerződés kidolgozását. E kollektív szerződés magában foglalja a termelés különböző problémáit, valamint az ezzel szorosan összefüggő kérdéseket, amelyek a munkafeltételek megjavítását célozzák.

Egész sor vállalatban a munkaviszonyok és a munkahely jellegzetessége szerint készült el a kollektív szerződések, amelyek úgy a vállalat vezetősége, mint a munkások jogainak és kötelezettségeinek tiszteltbentartását tükrözik. Ily módon készült el a cukorgyár, a villanygyár, a „I. Ranghát”, a „December 30” gyárak kollektív szerződése.

Egyes vállalatoknál azonban nagyfokú érdektelenség nyilvánult meg a kollektív szerződések összeállítását iránt. Már a szerződésben javasolt vállalások is a felületen mozognak. Ugyanakkor a dolgozók sem törekedtek arra, hogy értékes javaslataikkal egészítsék ki és javítsák. Ilyen érdektelenség nyilvánult meg a kollektív szerződések iránt a „Libertatea”, az Oxigen gyárakban, a DCA-nál és az Agevaroonnál.

A kollektív szerződéseknek az a feladata, hogy a vállalatvezetők ezen keresztül határozzák meg a dolgozóknak a több, a jobb, az olcsóbb áru termeléséhez. A kollektív szerződések a legszorosabban be kell tartani egy vállalat vezetősége, mint a munkások részéről. Az adminisztratív vezetőség feladata minden akadályt felszámolni és legszorosabban harcolni a vállalások teljesítéséért.

Népi demokratikus rendszerünkben az ember iránti gondoskodást kell előtérbe helyezni minden vállalatvezetőnek. A kollektív szerződésben lefektetett vállalások, amelyek a munkakörülmények megjavítását szolgálják, semmivel sem kisebb jelentőségűek, mint a termeléshez kapcsolatos feladatok teljesítése. A kollektív szerződésben előírt feladatok teljesítése szorosan összefügg a terv teljesítésével, mert jó munkafeltételek között minden munkás többet és jobbat termel.

A kollektív szerződésekben lefektetett vállalások valóra váltásának egyik biztosítéka a rendszeres ellenőrzés. Nem szabad megelégedni abban az esztendőben is annak, ami a múltévben történt, hogy a kollektív szerződések rendszeres ellenőrzését teljesen elmulasztották.

Ajánlatos a kollektív szerződésben foglalt vállalások teljesítéséről grafikon vezetni, mert így mindig szem előtt áll, hogy milyen vállalatokat teljesítettek és így könnyen számon tartható, hogy még milyen feladatok állnak mindkét fél előtt.

1955. évi kollektív szerződésekben a vállalat sajátosságait tartották szem előtt, tehát csak olyan vállalásokat foglaltak magukban a szerződések, amelyek teljesítése lehetséges. E kollektív szerződések pontjainak megvalósítása biztos alapot nyújt a népgazdaság fejlődéséért vívott küzdelemhez és ezzel együtt a dolgozók életszínvonalának emeléséhez.

Ünnepség Bukarestben a gyarmati ifjúság napja alkalmából

Vasárnap délután a fiatalok száza gyűltek össze a szakszervezetek fővárosi kulturális házaiban, hogy megünnepeljék a gyarmati rendszer elleni harc s a gyarmati és függő országok ifjaival vállalt szolidaritás napját.

A kulturális disztermében a román munkás, paraszt- és tanulóifjakkal együtt ünnepelték azok a fiatalok is, akik külföldi országokból jöttek hazánkba, hogy itt folytassák tanulmányaikat.

A megnyitó beszédet Vladimir Litvin, a kulturális igazgatója mondot-

ta, majd külföldi diákok szólaltak fel. Ali Raza, Madzsid Darius, T. Panu és Janisz Szimeonidis elmondották az egybegyűlt fiataloknak, hogyan küzdenek népeik a szabadságért, a nemzeti függetlenségért, a békeért.

A kínai ifjúság új életéről, országépítő munkájáról Szu-Ven-de beszélt.

A bukaresti diákok nevében Stan Soare szólalt fel.

Az ünnepség gazdag kulturális

színterrel zárult.

(Agerpres)

Megkezdődött a kiváló mezőgazdasági termelők országos értekezlete

A Román Népköztársaság Atheneumának nagytermében vasárnap reggel tanácskozára ültek össze az ország legkiválóbb gazdái és mezőgazdasági dolgozói, hogy megbeszéljék az idei mezőgazdasági munkák kellő időben és minél kedvezőbb körülmények között való elvégzésének kérdéseit és a bőséges termés biztosításának módjait.

Az értekezleten az ország legkiválóbb kukorica-termesztői, továbbá a legjobb buza-, rozs-, burgonya- és cukorrépa-termesztők vesznek részt — az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztok, a kollektív gazdaságokba tömörült dolgozó parasztok, a föld közös megművelésére társult dolgozó parasztok és az ipari növények termesztésére alakult termelőcsoportok tagjai közül, továbbá számos élenjáró GTA-tractoros, technikus és agronomus mérnök, az állami gazdaságok, kísérleti állomások szakemberei, valamint a néptanácsok mezőgazdasági szerveinek több tagja. Több mezőgazdasági tudományos kutató, számos mezőgazdasági gépgyár igazgatója, mérnöke és termelési vezetője is megjelent az értekezleten, továbbá az RMP tartományi bizottságainak és rajoni bizottságainak első titkárai és több tartományi, rajoni és községi néptanácsi elnök.

A jelenlévők hatalmas tapsos üdvözlék a párt- és a kormányzatnak az értekezleten részvevő tagjait.

Az elnökségi asztalnál a következő elvtársak foglaltak helyet: Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Gh. Apostol, Chivu Stoica, Mogyorós Sándor, P. Borilă, N. Ceausescu, Traian Săvulescu professzor, akadémikus, C. Popescu, több kiváló termelő és mezőgazdasági szakember; a páholyokban pedig a következő elvtársak: Emil Bodnărescu hadsergejtábornok, C. Pirvulescu, D. Coli, Al. Drăghici altábornagy, Fazekas János, valamint az RMP KV-nek, a kormányzatnak és a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének több tagja.

Meghívottként megjelent több állami intézmény és tömegszervezet vezetője, író, román és külföldi újságíró.

Az értekezletet Gh. Apostol elvtárs, az RMP KV első titkára nyitotta meg.

Gh. Apostol elvtárs beszéde elején kifejtette, hogy az elmúlt évben és 1955 első napjától kezdve a párt és a kormány vezetősége egész sor gazdasági, műszaki és szervezési intézkedést hozott mezőgazdaságunk minden ágának fejlesztésére.

A Román Munkáspárt Központi Vezetőségének 1953. augusztusi plenáris ülésén és az 1954. augusztus 2-án tartott plenáris ülésén, amikor elfogadták a második pártkongresszus irányelv-tervezetét a mezőgazdaság következő 2-3 évi fejlesztéséről, pártunk Központi Vezetősége megállapította, hogy országunkban létrejött a mezőgazdaság felemeléséhez, tehát a mezőgazdasági termelés növeléséhez szükséges műszaki és anyagi előfeltételek.

Iparunk 1954-ben sokkal több traktort, traktor- és állati vontatású mezőgazdasági gépet és szerszámot bocsátott a dolgozó parasztság rendelkezésére, mint bármikor az előző években.

1954-ben népi demokratikus államunk jelentős összegű, hosszulejtű hitelek bocsátott a dolgozó parasztság rendelkezésére s más fontos gazdasági kedvezményekkel segítette őket, hogy beszerezhesék a hektárhozám növeléséhez, az állattenyésztés fejlesztéséhez és hazámunk gyarapításához szükséges felszereléseket.

Államunk gazdasági erőfeszítései, amelyek szorosan összefonódtak az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztoknak, a kollektivistáknak, a társulások tagjainak, a GTA-k és állami gazdaságok munkásainak, mérnökeinek és technikusainak, a mezőgazdaság terén tevékenykedő tudósoknak és a kutatóállomások dolgozóinak erőfeszítéseivel, meghozták gyümöcsüket: számos tartományban és rajonban megnövekedett az összes mező-

gazdasági növények, elsősorban pedig a kukorica, a buza, a burgonya, a cukorrépa, a napraforgó és a gyapjot hektárhozama.

Az elmúlt évi eredmények a többi között annak is köszönhetők, hogy a pártszervek és a néptanácsok — nagyszámú mérnök és technikus segítségével — közelebb kerültek a mezőgazdasági kérdésekhez, kezdtek alaposabban megismerni falvaink szükségleteit. De a legfontosabb dolog, amit hangsúlyozni szeretnénk az, hogy falvaink kiváló termelői példájukkal arra sarkantik az összes mezőgazdasági termelőket, hogy jobban dolgozzák meg földjüket s olyan termést arassanak, mint falubeli társaik — a kiváló mezőgazdasági termelők, jobban mondva a gazdag termések mesterei.

Az 1953-ban és 1954-ben elért eredményeink, országunk műszaki és anyagi viszonyaihoz képest azonban még távolról sem kielégítőek — mondotta Gheorghiu Apostol elvtárs. — Es ha tekintetbe vesszük a traktorokra, a mezőgazdasági gépekre, a műtrágyára és az építkezési anyagokra előirányzott óriási beruházásokat, amelyek ebben az évben kell, hogy elmozdítsák a mezőgazdaság további fejlődését, ha tekintetbe vesszük továbbá azokat a hiteleket és más gazdasági előnyöket, amelyeket a már ismert párt- és kormányhatározatok biztosítanak a dolgozó parasztságunk, azonnal láthatjuk, hogy nem is olyan könnyű feladatok állnak a párt- és állami szervek előtt, a mezőgazdaság összes dolgozó előtt.

De vajon hős munkásoktólunk s legfőbb és megbízható szövetségeseink, csodálatos, szorgalmas és rátermett dolgozó parasztságunk megeléged-e valaha is az előtte álló nehézségektől, bármilyen nagyok is voltak azok? Mindenünk megvan ahhoz, kedves elvtársak, hogy teljesítsük a párt és a kormány által az összes mezőgazdasági termelők elé tűzött nagy feladatokat és olyan hektárhozámot érjünk el, amilyen még nem volt ebben az országban.

A párt és a kormány vezetősége azért hívta össze ezt az értekezletet, hogy közösen megállapítsuk azokat a legjobban műszaki és szervezési intézkedéseket, amelyek biztosítják az 1955. évi mezőgazdasági feladatok teljesítését.

Eljötték erre az értekezletre a mezőgazdaság minden ágának legjobbjai, a párt- és állami szervek felelős vezetői, hogy előmozdítsák értekezletünk sikerét. Ez azt jelenti, hogy a párt és a kormány vezetőségével való együttműködés keretében — tapasztalataink és rátermettségünk alapján — meg tudjuk állapítani, milyen intézkedéseket kell hozni a tavaszi szántás, vetés idejében és agrotechnikailag jobb elvégzéséért, az őszi és tavaszi vetések ápolásáért s veszteség nélküli betakarításáért.

Ez az értekezlet lehetőséget nyújt arra, hogy kicseréljük tapasztalatainkat, megismerkedjünk a mezőgazdasági termelés fejlett tapasztalataival s hogy közösen megállapítsuk, mit kell tennünk, hogy az összes mezőgazdasági termelő megismerje, megértse, közkincsüké tegye a fejlett tapasztalatokat.

Gheorghiu Apostol elvtárs ezután a párt és a kormány vezetősége nevében meleg szavakkal köszöntötte a jelenlévőket és eredményes munkát kívánt az értekezőknek.

Beszéde végeztével C. Popescu elvtárs, földművelésügyi és erdészeti miniszter emelkedett szólásra.

Az értekezlet résztvevői a vita során elmondották, milyen eredményeket értek el a bőséges termésért kifejtett munkájukban, hogyan érték el ezeket az eredményeket, hogyan terjednek a fejlett termelési módszerek, végül bejelentették vállalásaikat az idei mezőgazdasági termelés növelése tekintetében.

Az értekezlet tovább folytatja munkálatait.

(Agerpres)

C. Popescu elvtárs, földművelésügyi és erdészeti miniszter beszámolója

C. Popescu elvtárs, földművelésügyi és erdészeti miniszter, beszámolója az első részében a mezőgazdaság 1954. évi feladatait és az elért eredményeket vázolta. A mezőgazdaság fejlesztését szolgáló párt- és kormányintézkedések és a földművelés kiterjedő munkája nyomán az 1954. évi termelési feladatok kielégítő módon teljesültek. A termelési tervben előirányzott 8.870.000 tonnás gabonatermeléssel szemben ténylegesen több mint 9.000.000 tonna gabonát takarítottunk be. A mezőgazdasági termelés jelentős növelése folytán a lakosság ellátása megjavult.

Az 1954. évi mezőgazdasági kampányokban — mondotta a továbbiakban Popescu elvtárs — számos foglalkozás volt észlelhető s ezek mind közvetlenül a földművelésügyi és erdészeti minisztériumot, a tartományi és rajoni mezőgazdasági szerveket és a néptanácsi végrehajtó bizottságokat terhelik.

Az 1954-ben végzett őszi mezőgazdasági munkák különböztek az előző évektől, még pedig elsősorban volumenük tekintetében, amely a legnagyobb, amelyet valaha országunkban elértünk, és minőségük szempontjából.

1954. őszen, az előző évekhez viszonyítva, sokkal magasabb agrotechnikai színvonalon végeztük el a vetést. Csaknem 1.400.000 hektárt géppel, sorba vetettünk be s ebből több mint 84.000 hektárt keresztsorosan.

Az idén legalább 10 millió tonna gabonát, átlag 20 mázsa szemeskuko-

rica-hektárhozámot és az eddiginél nagyobb buza-, napraforgó-, cukorrépa-, burgonya-, zöldségtermést és más növényekből is nagyobb termést kell elérni. A vetés, mélyszántás és parlaglőrés terén elért eredményekkel, valamint a már eddig elévített előkészületekkel és eddig foganatosított műszaki-szervezési intézkedésekkel még 1954. őszen biztosítottuk a feladatok teljesítésének előfeltételeit.

Popescu elvtárs ezután a gép- és traktorjavításokról beszélt. Az elért eredmények kiválramutottak a hiányosságokra is, továbbá azokra az intézkedésekre, amelyeket a néptanácsnak, a mezőgazdasági szerveknek, a mezőgazdasági egységeknek és az iparvállalatok vezetőségeinek kell megtenniük a tavaszi mezőgazdasági munkához szükséges összes traktorok, gépek és szerszámok javítási munkáinak mielőbbi befejezése érdekében.

Különös nyomatékkal hangsúlyozta Popescu elvtárs az istállótrágya felhasználásának fontosságát, a tiszta és jól kezelt vetőmagvak stb. trágyázásánál.

Az eddig elévített munkát figyelembe véve, tavasszal még fel kell szántani és be kell vetni 3.600.000 hektár, összes felszántatlanul maradt területet. Ezenkívül be kell vetni 2.500.000 hektár olyan földet, amelyen elvégezték az őszi mélyszántást. Csakpán kukoricával 3.300.000 hektárt kell bevetnünk az idén tavasszal.

(Folytatás a 2-ik oldalon).

Házánk minden tájáról

Milliók megtakarítások újításokkal

A fővárosi villamosági vállalatok műszaki kabinetjeinek vezetői a napokban megbeszélést tartottak a villamosenergiái és elektrotechnikai ipari munkások szakszervezetének központi bizottságánál.

Az értekezleten elhangzott beszámolókat egyöntetűen feltárták, hogy az újító mozgalom milyen nagy mértékben elősegíti a munkatermelékenység fokozódását, a termékek minőségének megjavulását és az önköltség csökkentését.

A fővárosi Electroaparatay vállalatnál az elmúlt évben 1.100.600 lejt, a Klement Gottwald vállalatnál pedig 612.700 lejt takarítottak meg az újítások révén. A többi villamosági vállalatnál is jelentős összeget tesz ki a megtakarítások értéke. E többmillió megtakarítások azt jelentik, hogy a vállalatok munkásai igyekeztek jól kihasználni munkaidejüket, jól hasznosították a vállalatok belső erőforrásait. Egyszóval: szívügyüknek tekintették a termelési folyamat megjavítását.

A Klement Gottwald gyárban például az elmúlt évben 28 százalékkal több újítást alkalmaztak, mint 1953-ban.

A műszaki kabinetek vezetői közötti megbeszélés hasznos tapasztalatcsere-re nyújtott alkalmat. Az Electroaparatay gyár műszaki kabinetje versenyre hívta ki a többi villamosági vállalat dolgozóit a legjobban bevált munkamódszerek elterjesztésére.

Naponta 25 százalékkal többet

Amikor Zelinka J., a temesvári Bejovánisz-gyár szabászati osztályának vezetője végigmege az asztalok között, mindig örömmel nézi a fiatal Grănescu Lizica, Simonis Anna és Kremer Katalin munkáját. Grănescu Lizica mindössze két éve, a két másik fiatal leány pedig négy év óta dolgozik a gyárban. Hogy igyekezők a munkában, bizonyítja az, hogy teljesítményeik megközelítik az idősebb szakmunkások eredményeit, sőt a minőség munká terén gyakran övök az előbbség. A rendelkezésükre álló munkaidőt alaposan kihasználják, naponta átlag 25 százalékkal teljesítenek többet a normájuknál.

Minőség előirányzatát az elmúlt napokban Grănescu Lizica 1 százalékkal, Simonis Anna és Kremer Katalin pedig 3 százalékkal haladta túl.

A három fiatal leány példáját követik az osztály többi ifjúságai is. Broda Matild eddig a belsőszabászati osztályon dolgozott, ahol tanuságot tett ügyességéről. Ezért nemrég a többi osztályra áthelyezték, ahol a belsőszabászathoz helyezték.

Jól haladnak a vetőmag-tisztítással

Nincs már messze az a nap, amikor a falvakon hozzáférnek a vetési munkálathoz. Erre azonban jól kell készülni. Tudják ezt a nyáradszentmártoni „Vörös láng” kollektív gazdaságban is, ahol serényen végzik a vetőmagvak tisztítását. A magtár épületében megállás nélkül zug a gép s egyre nőnek a tiszta vetőmagmunkok. A tavaszbuza és zabos búkköny tisztítását már befejezték. Elvégezték a tavaszbuza és a napraforgó próbacsiszátását is. A búzánál 90, a napraforgónál 95 százalékos a csíráképesség. Jelenleg a tavaszárpa és a kukorica próbacsiszátását végzik. A tavaszárpa-vetőmag tisztítását 40 százalékkal végezték el. Ennek befejezése után gyors ütemben hozzáférnek a zabvetőmag tisztításához. Fazakas István, a kollektív gazdaság raktárnoka nagy gondot vezet a magtisztítási munkálatokat.

Beszédes tények

A lugosi mezőgazdasági társulás tagjai az elmúlt esztendőben a fejlett termelési módszerek sikeres alkalmazásával, 53i árpból bőséges termést takarítottak be, hektáronként 2.670 kilót.

Az őszi árpa jól előkészített talajba idejében vetették. Később szakszerűen ápolták a növényt. Mivel a vetés igen sűrű volt, háromszor boronáltak, később gyomirtást végeztek, június 27-én pedig aratták. Örültek a bőséges termésnek és meggyőződtek arról, hogy kedvező időjárási ellenére is lehet jó termést elérni, ha az agrotechnika szabályai szerint végzik a munkálatokat.

KÁSA JÁNOS:

ESKÜ

Ha szemem vakság redője takarná,
az életet ujjeim tapintná —
délkeletnek növekvő erejét.
Ha fülem hang hiába oszromolná,
kiolvánám az emberek szeméből
a boldogság sugárzó melegét.
Ha ajkam szóval soha nem zeng-
hetné az érzést, mely ma tettem heviti,
hangsúlyt keresnék azt elzengeni.
Ha izmaimat bönöség ölelné,
s mozdulatot csak szívverésem
[volna,
alkotnék; hisz alkotni engedi
szívdobbanásom az értelmemet.
Igy török pálcát kórságom felett...!
De nem vagyok vak, néma sem va-
[gyok,
harsog szavam, s a két szemem ra-
[gyog,
fülem hallja az élet dallamát,
karjaimmal sorsunkat fonom át.
Mikor nézek, jövődöntök lesem,
s ha szólok, hát a népemért teszem,
mert akaratom hallom szüntelen,
mit tennem kell ő sugálja nekem —
a vérem ő, hön szeretett szülöm...
Ma, életért, arra esküszöm:
e békeket szántó tollvonás
nyomában béke lesz az aratást!

Rádióműsor

Csütörtök, 1955. március 3.

BUKAREST I. 6.10: A „Scinteia”
vezérlője. 7: Román népzene. 7.15:
Hírek. 8.10: Szovjet dalok. 10: Ka-
marazene román szerzők műveiből.
12.10: Operatzena. 13.10: Nemzeti
kisebbségek zenéje. 13.26: Be-
ethoven IV., G-dur hangversenye
zongorára és zenekarra. 14.45:
Szovjet esztrádzene. 16: Operatzena.
17: Kórusművek. 17.30: Hírek. 18.15:
Előadás az RMP Központi Vezető-
ségének plenáris ülése 1949 március
3—5-i határozatának jelentőségéről.
19: Fakurdió. 19.45: A rádió szim-
fonikus zenekarának hangversenye.
22.45: Szerelmes dalok. 23.30:
Hangszerzene.

BUKAREST II. 14.30: Miről írt a
„Scinteia”. 15.05: A népi demokra-
tikus országok népeinek zenéje. 16:
Hírek. 18.15: Könyvzene. 19:
Paganini I. D-dur hangversenye
hegedűre és zenekarra. Szólót játszik
Yehudi Menuhin. 21: A szovjet rádió
műsora az RNK dolgozóinak számára.
22.30: Kodály: „Hári János” szvit.
BUDAPEST (KOSSUTH): 10.20:
A Nagy Máncs bírók. Babay
József meséje. 11.10: Után, román
és magyar népdalok. 11.50: Bál-
zene. 12.30: A család. Mórész Zsig-
mond előadása. 14: Műteremben.
A 90 éves Csók István festőművész-
szel beszélget munkatársunk, Tóbiás
Aron. 16.30: Az építő kommuniz-
mus nagy országában. 17.20: Réz-
letek az Iliásból. 18.30: Egy falu,
egy óta. 19: A falu tüzelője. (Ri-
port). 19.20: Új felvételeinkből. 20:
Ifjú figyelő. 20.30: Táncczene. 21:
Eti híradó. 21.20: Huszti kaland. Ka-
dosa Pál vígjátékja. 22.52: Két né-
ger spirituálé. 23.20: Kellemes szó-
rakovást. 24: Eji zene.

A gyár legöregebb munkása

Huszonhat évvel ezelőtt közép-
termetű fiatalember állt meg
az ASTRA vagongyár kapujánál.
Felvetette a kezét a gyárba.
Várni kellett, mert a főmérnök és
az igazgató még nem érkeztek meg.
Ok ráérték. Oket nem zavarta sen-
ki, nem hívta a gyári kúrt. Közben
sorra érkeztek a munkások, sietős
léptek kopogtak a kövezeten. Fel-
fűtött egy-egy ismerős arc is. Egy-
két szó hangzott el. Majd felhang-
zott a munka megkezdését jelző
duda. Mindenki sietett, mert tud-
ták, hogy mi vár rájuk, ha nem kez-
dik meg idejében a munkát. Otper-
ces késéssel fél napi fizetés... A fi-
atember egyre várta. Gondolataiba
merült: vajon mi lesz? Felveszik-e,
vagy sem? Emlétem annyi csaló-
dás érte, hogy már nem igen hisz
semiben. Van ideje gondolkodni
eddigie élete felett.

Szegény paraszt család gyerme-
ke. Nyolc gyermek volt a csalá-
dban s igen nehéz volt az élethez.
Apja nem akarta, hogy gyermekei
más földjén dolgozzanak. Ezért
mindegyiküket mesterségre taníto-
ta. Ő a fűtési kovácsnak kezdte ta-
nulni a mesterséget. Megerőltető
volt számára a napi tízenegy-tizen-
három munka, de nagy kedvet
érezett hozzá. Miután felszabadult,
gyárban helyezkedett el. Gondolat-
okt majd könnyebb lesz a megél-
tetés. De csalódott... 1924-ben az
aradi CFR főműhelyben dolgozott.
Itt új mesterségre vágott. Minde-
náról motorvezető akart lenni.
Szagoldani hegyeken, völgyeken
keresztül az ország minden tája fe-
lé. Nem engedték, mert magyar
volt. Nem felelt le a felvételi vizs-
gát. Vágyai tehát szertefoszlottak.
Később katonának ment, aztán pe-
dig itt állt a gyár kapuja előtt és
várt...

Néhány órával később a kovács-
műhelyben haladt keresztül új mun-
kahelye felé. Próbamunkát kellett
elvégeznie: lássák hogyan tud dol-
gozni. A műhelyben felengedett
börge az a kis szorongás, amit az
irodában érzett. Itt már minden arc
ismerősnek tűnt. A műhely fűtő-
levegője szinte dagasztotta mellét,
az érzés volt újra megfogni a kala-
pácsot, a formát, hallani a gőz-
kalapács nehéz szuszogását...

S ma...
Döngve csapódik le a nagy gőz-
kalapács a fehéren izzó vasra, amely
a kovács akarata szerint formáló-
dik. Inga-köteget készít a mozdó-

nyokhoz. Kényes munka ez, jó szem-
mérték kell hozzá, nincs idő mé-
regelni. A vas kihűlt és azután
kezdte el a gyár egész melegi-
tést. De nem azért öregedett meg
Bencsik Mihály a gyárban, két ki-
segítőjével Ardelean Gheorghe-val
és Boros Rudolfal, hogy ez náluk
megfordulhassék. Ertek a dolgukat.
Ismerik egymás mozdulatait, tudják
mikor milyen számszám szükséges
az anyag formálásához. Nyugod-
tan dolgoznak, nem kapkodnak.
Egy fejmozdulat és a nagy gőzka-
lács gyors szuszogása hallatszik.
Apró ujjakkal veri ki a formát a
kész anyagból. Bencsik Mihály fel-
emeli sapkáját, megőrli izzadság-
tól gyöngyöző homlokát.

— Kimelegedtem egy kicsit,
— szólal meg. — Nem könnyű egy
melegítésre formálni a vasat. Az ál-
lamosítás előtt ezeket a művele-
teket két-három melegítésből végeztük.
Lassan haladt a munka. Az új-
ramelegítés társainak is aka-
dályoztak a munkában. Ekkor szü-
lelt meg bennem a gondolat, hogy
megpróbálom elvégezni egy mele-
gítéssel ugyanazt a munkát. Más-
nap reggel megbeszéltem a dolgo-
kát kisegítőimmel és azonnal alkál-
maztuk is. Az első kísérlet kissé
nehéznek ment. De aztán mind job-
ban sikerült. És ma már így dolgo-
zunk. Napi előirányzatunknál 200—
300 százalékkal teljesítünk többet,
minden nigeröltésnél. Munkánkért
megbecsülnek bennünket,
nem úgy, mint a múltban, amikor
alig dolgoztam két évig egy helyen
és lemondok. Azt sem tudtam
miért. A gyár vezetősége nem is
indokolta a lemondást. Egerszerűen
kitétek a gyárból. Vigyázó fő-
részvényes, vezérigazgató nem tar-
totta érdemesnek megmagyarázni a
munkásoknak, hogy miért teszik
ezt. Mindig ezt hangzott: most
elmennek, s ha nem akarnak vizs-
szajönni, akad más helyükbe. Van
elegendő munkanélküli Aradon, akik
szívesen jönnek dolgozni. Né-
hány nap múlva aztán újra felvet-
ték bennünket. Később Sabina
váltotta fel Vigyázót. Ez sem volt
jobb, mint előző. Mászere csak
annyiban különbözött, hogy a mes-
ter munkaközben jött szólni, hogy
elbocsátották, de a munkahelyet
nem hagyhattuk el. Dolgozni kel-
lett. Másnap újra felvettük. Fízetés-
kor természetesen arra
napra járó bérünket nem fizet-
ték ki. Ezek az összegek az igaz-
gató zsebébe vándoroltak. Mikor az-
tán megkérdeztem egyszer Pop

mestertől: miért mondtak fel uj-
ra, csak ennyit felelt: „Hogy ne ka-
pon nyári szabadságot”. Így ment
ez évről-évre.

Ujra előkerült a kemencéből egy
izzó vaslomb. Boros Rudolf már rá
is helyezte az üllőre, Bencsik még
visszaszál:

— Szeretem az öreget, már tíz
éve dolgozunk együtt. De korához
képest ma is fürgén mozog.

Felszuszog a gép. Ardelean
Gheorghe kalapács-kezelő már en-
gedi is a vasra a nagy kalapácsot.
Forog a vaslomb, nyulik, majd
megint kisebb lesz és így megy ez
addig, amíg meg nem kapja a szük-
séges alakot.

— Megvan ez is, — állapítja meg
Boros Rudolf kisegítő. — Egy re-
pedés volt az anyagon és azt kel-
lett kidolgozni belőle.

A legnehezebb munkát kell vé-
geznünk, amikor az anyagon repe-
dés van — mondja Bencsik Mi-
hály. — De ismerjük a szakmát és
gépünket, szeretjük is. Ez a legöre-
gebb kalapácsok egyike a gyárban.
Amióta idekerült, mindig ezzel
dolgozom, már úgy ismerik a gyár-
ban, hogy a „Bencsik-kalapács”. E
szerszám kezelése tett érdemessé
arra, hogy 1952-ben, népköztársasá-
gunk kikiáltásának évfordulóján
kitüntetés kapjak. Most is vigyá-
zok a jó szerszámmal. Idejében olaj-
ozom, tisztítom, munka közben
többször megajtom a kalapács-fe-
jét, nehogy az ékekmeglazuljon és
később akadályozzanak bennünket a
munkában. Mindig a kalapács köz-
pén dolgozom. Csak a lyukasztók
beverését végzem a kalapács szél-
én. Ezért egy kalapács-fejtel so-
kára eldolgoloztam.

Vöröses fényt áraszt a kemence
szája. Boros bácsi újabb vaslombot
készít, majd hosszonyuló harapófo-
gójával ráhelyezi az üllőre. Ez-
után Bencsik Mihály veszi át a ke-
zelését. Fordul a vas. Minden kala-
pácsülés után vékony rétegekben
hullanak le az elégett vasdarabok.
Felszuszog a kalapács, az izzó vas-
ból lángnyelv csap ki. A lyukasztó
dorni után újabb forduló a vas,
nyújtják a lyukat, míg elég nagy
lesz ahhoz, hogy belefért a min-
ta, majd meg egy-két ütés s az új
munkadarab is felsorakozik a többi
mellé.

Igy dolgozik együtt immár tíz
éve a három öreg kovács. Ok így
biztosították hazánk vasuti szállítá-
sának zökkenésmentes menetét...
Kiss Lajos

Új üzlet nyílt

számlára kínál valamit. Reggel me-
leg tejet, kávé, kakao-kávé és teát
lehet kapni. Mindennap délelőtt és
este legkésőbb tíz óra délután meleg
ételt szolgálnak fel.

A hideg ételek választéka is jelen-
tősen megnövekedett. Találunk itt
különböző ízletesen elkészített tejes
ételeket, például madártejet, tejfő-
lőst, túrót, de ezenkívül zöldségből
készült labda-pecsenyét, paradicsom-
ból készített halkanövezt és
különböző hideg salátákat, valamint
krémeket. A frösz vezetősége a

Frigorifer vállalatot kereskedelmi
egyezmény alapján fagyasztott tejes-
kukoricát és finom fagyasztott zöld-
paprikát kap. Mindkét termék a
megfelelő kezelés után olyan, mint
ha most szedték volna a kertből.

Az új üzlet dolgozóit két váltás-
ban dolgoznak. A váltások vezetői
Vaida Cornelia és Mocuta Lidia, a
többi alkalmazottal együtt arra ta-
rkednek, hogy az üzletállás meg-
nőveléséhez, a tisztaság, a minőség
kifogástalan legyen, az ételeket
megfelelően készítsék el és a védő-
ket civilizált módon szolgálják ki.

C. Popescu elvtárs, földművelésügyi és erdészeti miniszter beszámolója

(Folytatás az 1-ső oldalról.)

A szónok befejezésül ezeket mon-
dotta: A fokozott hektárhozámot úgy
tudjuk biztosítani, ha mozgósítjuk a
mezőgazdasági termelés összes erőit
— a szocialista mezőgazdasági egy-
ségek munkáit, szorgalmas dolgo-
zó parasztjainkat. A földművelésügyi
és erdészeti minisztérium vállalja,
hogy támogatásukra odaadja techni-
kusokat küld, olyanokat, akik küzdeni
fognak a fejlett agrotechnikai mő-
dszerek bevezetéséért és a kiváló szov-
jet és hazai termelők tapasztalatainak
gyakorlati alkalmazásáért. A techni-
kusoknak az a feladatuk, hogy állan-
dóan a dolgozó parasztok között mun-

kálkodjanak, segítsék őket és magya-
rázzák meg nekik, mikor és hogyan
kell elvégezniük a különféle munká-
kat, hogy minél nagyobb termést ér-
jenek el. A mi parasztjaink tanulni
akarnak, szeretettel és bizalommal
fogadják a szakembereket.

Az idén az eddiginél is bőséesebb
termést kell elérnünk minden növény-
ből. Ez attól függ, hogyan fogunk
dolgozni — mi mindannyian — attól
függ, hogy dolgozó parasztjaink mil-
iói milyen szorgalommal és hozzáér-
tessel fogják elvégezni — kellő idő-
ben és agrotechnikai szempontból ki-
fogástalanul — az összes tavaszi, nyá-
ri és őszi mezőgazdasági munkákat,

Játékváros és Sport

Kezdődik a labdarúgó bajnokság

Vasárnap kezdődik az „A”-csop-
ortban a labdarúgó bajnokság,
amelynek keretében az ország legjob-
b csapatai mérkőz össze erejüket. Az
első forduló programja a következő:
Locomotiva Temesvár—Fl. Rosie
UTA, Dinamo Bukarest—Locomotiva
Constanța, Hadsereg Központi Há-
za—Stiinta Temesvár, Avintul
Szászrégen—Progresul F.B. Bu-
rest, Minerul Petrozsény—Dinamo
Stălinváros, Stiinta Kolozsvár—
Locomotiva Marosvásárhely.

Az aradi textilgyárak ma, csüt-
örtökön délután fejezik be előke-
születeiket és a stadionban (kedve-
zőtlen idő esetén a gyári pályán) a
Metalul „G. Dimitrov” ellen mér-
kőznek, míg a Fl. Rosie UTA fiatal-
ságának csapata a Constructorul
egyesületével játszik.

A jégkorong világbajnokság

A jégkorong világbajnokság küz-
delmei teljes lendülettel folytatód-
tak. A Szovjetunió csapata 4:0
arányban győzte le a Csehszlovák
Köztársaság csapatát, Kanada pedig
8:0 arányban győzött Lengyelország

ellen. A többi eredmények: Svédor-
szág—Svájc 10:0, USA—Nyugat-
Németország 6:3.

A negyedik fordulóban a Szovjet-
unió 8:2 arányban győzte le Len-
gyországot, Kanada pedig 12:4
arányban nyert Finnország ellen.

Néhány sorban

köztük a Szovjetunió, Svájc, Fin-
ország.

Anglia válogatott labdarúgó csa-
pata október 2-án Koppenhágában
játszik a dánok ellen, november 30-
án pedig a spanyolokat látja vendé-
gül Londonban.

A leningrádi súlyemelő versenyen
a könnyűsúlyban Falamejev lőkes-
ben 149 kilóra javította meg a szov-
jet csúcsot.

A Szovjetunió téli atletikai baj-
noksága során Krivorozssov 5975
cm-es eredménnyel ért el a kalapács-
vetésben. Barahovics a 800 méteres
síkfutásban 2:16.6 mp-es időered-
ménnyel nyert.

Az olasz labdarúgó szövetség köz-
ölte, hogy a tavaszi FIFA ifjúsági
labdarúgó tornán résztvevő csapatok
kat Monte Catini-ben, az Ismert für-
dőhelyen szállásolták el.

Országsszerte több edzőmérkőzést
játszottak az ezek eredményei a követ-
kezők: Locomotiva Temesvár—Stiinta
Temesvár 4:3 (3:0), Locomotiva
Constanța—Progresul FB Bukarest
2:2 (0:0).

Az országos röplabda bajnokság-
ban a stălinvárosi Metalul váratla-
nul de megérdemelten legyőzte a
Hadsereg Központi Háza csapatát.
Az eredmény 3:2 (10:15; 10:15;
15:11; 15:8; 15:9) volt a stălinváro-
siaiak javára.

A nyugatnémetországi Frankfur-
tban áprilisban sorakerülő férfi torná-
sáv Európa-bajnokságon 23 ország
résztvételével számítanak. Eddig már
17 ország jelentkezett a versenyre,

Az atomenergia korszaka

1954 június 27-én új korszak kez-
dőött — az atomenergia korszaka.
A szovjet tudósok és mérnökök ku-
tatásai nyomán 1954 június 27-én
üzembe helyezték a világ első atom-
energiával táplált villanyerőművét.
A közeljövőben nagyteljesítményű-
sű — 50.000 és 100.000 kilowattos
— atomerőművek üzembehelyezése
van tervbevéve.

A Szovjetunióban valóra vált az
emberiség álma — hatalmas hajtó-
erővé változtatták az atomenergiát.

AZ ATOMENERGIÁTOL A VIL- LAGOS ENERGIÁIG

A jelenlegi berendezések az atom-
energiát, illetve az ebből származó
hőenergiát előbb mechanikai mun-
kává változtatják s ezt azután át-
alakítják villamosenergiává. Felvető-
dik a kérdés, nem lehetne-e elkerülni
az atomenergiának bonyolult és
költséges többszori átalakítását?
Kétségtelenül lehetséges.

Az atommag láncreakció révén
nyert hőenergiát például termoele-
mei segítségével közvetlenül vil-
lanyárammá alakíthatjuk át. Az ilyen
berendezéseknek jelenleg csak
kis teljesítőképességük van, de az
elgondolás kétségtelenül biztató.
Nem lenne ugyanis szükség külön-
féle gépekre és motorokra, ame-
lyeknek egyes részei a mozgás fol-
yán kópnaknak vannak kitéve s a
termoelektrikus berendezés könnyen
szabályozható. A jövő termoelektri-
kus áramfejlesztő telepei — bizo-
nyos kérdések megoldása után —
sikerrel helyettesíthetik majd a gőz-
és gázturbinákat.

Más lehetőségek is kínálkoznak az
atomenergia villanyárammá való
közvetlen átalakítására. A neutro-
noknak a stacionárius kitértet hatá-
sára új, eredeti elektromos elemek

Írta: G. POKROVSKIJ
professzor, a műszaki tudományok
doktora

★ ★

szerkesztését teszi lehetővé. Ehhez
a különleges szerkezetű elemhez
olyan stronciumot használunk fel, a-
mely előzetes kezelés után elektro-
nokat bocsát ki magából. Egy ilyen
elem 0,2 volt feszültséget, s az ilyen
elemek sorozatából összeállított le-
telep — akkumulátor több éven ke-
resztül megszálítás nélkül megha-
rozott erősségű áramot szolgáltat.
A laboratóriumi kísérletek során
már ki is dolgoztak ilyen atomene-
rgia elemet, főleg telefon és rádió-
készülékek áramellátására.

ATOMMEGHATASÚ TENGERSALATTJÁROK

Az atomenergiát nemcsak villamos
energia előállítására, hanem külön-
böző közlekedési eszközök megha-
jtására is felhasználhatjuk. Az atom-
motor különleges sajátossága, hogy
rendkívül csekély szénanyagot íge-
nyel, működéséhez nincs szükség
levegőre — igaz ugyan, hogy nagy
súlyú védőberendezések szükségesek
a sugárzás ellen, rendkívül al-
kalmassá teszik nagy tengeralatt-
járók meghajtására. Ezek — mint
hogy motorjuknak nincs szüksége
levegőre — nagy távolságokat te-
hetnek meg a víz alatt, a legénység
oxigénellátása pedig nem ütközik
nehézségbe.

Az atommeghajtású tengeralattjáró
kifutó közlekedési eszköz lehetne
például az Északi Sark övezetében.
Itt a tengert az év legnagyobb ré-
szében jégretég borítja; ez komoly
akadály a víz színén járó hajók uj-
ában. A tengeralattjáró viszont

könnyen mozoghat a jég alatt s
szükség esetén alulról felfelé át-
furhatja a jéget és lépcsővel, vagy
felvonóval ellátott cső segítségével
kapcsolatot teremthet a külvilággal.

A REPÜLÉS ÉS A GÉPKOCSI- KÖZLEKEDÉS SZOLGALATÁBAN

Felhasználható az atomenergia a
repülés terén is. Atomteleppel kap-
csolt gázturbinák, turboreaktorok és
más hasonló készülékek felhasználá-
sával megvalósítható a repülőgépek
meghajtása is. Mindezek elsősorban
a távirányított, pilóta nélküli repü-
lésben használhatók fel, mert ebben
az esetben lemondhatunk az atom-
telep súlyos védőburkáról. Alkalma-
sak az ilyen repülőgépek áru, vagy
utasszállító vilárolzó gépek vontatá-
sára is. Ha elég nagy a távolság a
vontató és a vontatott gép között, a
védőburkot nélküli atomtelep sugár-
zása nincs káros hatással az utasok
szervezetére.

Az utóbbi időben sikerült olyan
készüléket szerkeszteni, amely a mo-
tor erejét a gép sebességének befé-
kezésére használja fel. Ezzel jelentő-
sen csökkenthetjük a gép szállítási
sebességét és fokozhatjuk kormá-
nyozhatóságát.

Nagy kilátásokkal kecsegtet az
atom-üzemanyag alkalmazása a gép-
kocsiszállítás terén is. Elkészült pél-
dál egy csökentett hajóterű
atommotor terve. A hengerben gáz-
alakú atom-üzemanyag van. A du-
gattyú elmozdulása összehajlíja a
gázt. Amikor a nyomás elég egy bi-
zonyos fokot, láncreakció indul meg.
A felszabaduló energia visszahat a
dugattyúra s amikor a gázok terfo-
gata meghaladja a kritikus térfoga-
tot, a láncreakció megáll. Több ilyen
henger, összekapcsolva, a mostani
gépkozmotorokhoz hasonló motort
alkot.

Érdekes összehasonlítani egy ilyen
motor üzemanyagfogyasztását pél-
dál egy „Pobeda” személygépkocsi
üzemanyagfogyasztásával. 100.000
kilométer megtételéhez a Pobeda
10—11 tonna benzint fogyaszt. Az
atommotorral működő gépkocsinak
e teljesítményhez összesen 6 gramm
tisztá urániumra van szüksége.

ATALAKITJUK A TERMESZETET

Az atommag robbanás közvetlenül
is hasznosítható, természetesen az-
zal a feltétellel, hogy előzetesen
megtaláljuk a lehetőséget a vissza-
maradó radioaktív hatása anyag át-
talimatlaná tételére. Az atommag-
ban rejlő hatalmas energia például
óriási hidrotechnikai építkezések
végrehajtását teszi lehetővé. Így pél-
dál egy kis munkás- és mérnökcsop-
port mindössze 6 perc alatt gátat
emelhette a legnagyobb szibériai
folyamra. Ehhez 75 atombomba —
köztük 5 különösen nagyerejű hidro-
génbomba — egyidejű lebombázá-
sára lenne szükség. A robbanás 10
millió tonnányi földet mozdítana
el helyéből s ez, a folyó medrére
zuhanva, 16 kilométer hosszú gátat
képezne. A földtömeg óriási súlya
és nagy esési sebessége teljesen szil-
árd gátat adna s még a folyamme-
der szűkítését is jelentősen foko-
zná.

A robbantáshoz szükséges csekély
súlyú és térfogatu anyagokat kis ál-
mérőlú furulyákba lehetne elhe-
lyezni. Mindez rendkívül idő-, erő-,
munka- és szállítási költség meg-
takarítást jelentene.

Irányított robbantásokkal szabá-
lyozhatók a nagy folyamok medréi,
hatalmas méretű töltéseket emelhet-
nénk, néhány perc alatt olyan csa-
tornákat áshatunk, amelyeknek a
má használatos gépekkel való kiá-
sása több évet venne igénybe.
A bányászoknak nem kellene a

tárnak mélyén, a föld alatt dolgoz-
ni. Az atomrobbantások segítsé-
gével nagy mélységre felnyithatunk
a föld kérgét és a tárofejést, felszi-
ni fejtésnél helyettesíthetjük. Atom-
robbantással óriási mennyiségű vizet
emelhetünk a magasba s a vízesse-
ben rejlő energiát vízierőművek
meghajtására használhatók fel.

Határtalan lehetőségek nyílnak az
új atomenergetika előtt. A Szovjet-
unió sarkvidéki részein áthaladó hi-
deg áramlatot még a Golf-áramlat-
nál is melegebbé tehetjük. A tundrát
eltűntethetjük, a szubtrópusi övezet
elnyúlhat majd egészen Moszkváig
és a Kolima folyó mentén ugyanolyan
éghajlatot teremthetünk, mint Fran-
ciaországban.

Néhány évvel ezelőtt a gyerme-
kek már csak az iskolakönyvekből
fogták megismerkedni a sivatagot.
Semmi akadály sem lesz ugyanis
annak, hogy bármely víztelen, ter-
mekellen, homokkal borított terület
mesterséges termőfölddé borsunk
be és a szükséges vízzel megöntöz-
zük.

A Tajga határtalan, nyomasztó la-
birintusait lakható, barátságos terü-
letekké alakulhat át.

Az atommag kémia új tudománya
gigászi fejlődésnek indul. Az atom-
mag átalakozása lehetővé teszi,
hogy felvessük egyes elemek más
elemekké való gazdaságos átváltoz-
tatásának — így például a higany
aranyá váló átváltoztatásának —
kérdését. Új iparág létesült: a rádió-
aktív fémek, műanyagok és más
anyagok technológiája.

A nukleáris fizika mind nagyobb
segítséget nyújt a korszerű orvostu-
dománynak, mezőgazdaságnak és
iparnak.

Az új energetika még a legfan-
tasztikusabbnak látszó terveket is
megvalósíthatóvá teszi.

AZ EMBER SAJÁT SORSÁNAK URA

Alljunk meg ennek az új korszaknak
a küszöbén és alkossunk képet ma-
gunknak a képzelt segítségével a
jövő emberének — az új energiafor-
rásokkal rendelkező embernek a ha-
talmáról. Ime például a távoli jövő
egyik problémája, amelyet nemrég
még teljesen megoldhatatlannak hit-
tek.

Az emberiséget a „fagyhalál” ve-
nyegélt — mondták egykor a fi-
lázpusztulás próféta. — Egy szép
napon — mondták — kihűl a nap,
kifagy a föld, a természet minden
élete s ezzel véget ér az emberiség
léte is...

Jelenlegi ismereteink alapján, vaj-
jon megoldhatjuk az emberiség végtel-
en fejlődésének a problémáját?
Világosan és határozottan ezt vála-
solhatjuk: igen.

A jövő e problémája azonban
többféleképpen is megoldható.
Az egyik lehetőség az, hogy az
emberiség kozmikus rakéták, vagy
más kozmikus hajók segítségével
más bolygókra költözzék.

Ezt a lehetőséget kétségtelenül
felhasználhatjuk a naprendszer más
bolygóinak meghódítására. Elvben
megvalósítható, de ez az óriási tá-
volság miatt rendkívül sokáig tar-
tana. E hosszú idő miatt sok-sok
emberi nemzedék válna fel egy-
mást utközben, amíg az ilyen gép
utazásának céljához érhetne.

Hosszu ez ut az első atomerőmű-
től a kozmikus színonalvó tervekig.
De a tudomány és a kultúra fejlődé-
sének útján ninc

Egy község, ahol lemaradtak a tavaszi kampány előkészítésével

A dolgozó parasztek tartományszerű gyors ütemben készülnek a tavaszi vetési kampányra. Selénden azonban a téren komoly fogyatékoságok vannak. A néptanács végrehajtó bizottsága ugyanis nem biztosított állandó ellenőrzést a mezőgazdasági gépek és a szerszámok javítása felett és így február 20-ig a vetőgépeket 88, az ekéket 59, a boronákat pedig csak 40 százalékban javították meg. Ez körülbelül azt jelenti, hogy a jelenlegi ütemben a tavaszi vetési kampány kezdetéig sem fejezik be a gépek és szerszámok javítását, annak következtében, hogy hat javítóközpont nem működik kielégítően.

A községi néptanács végrehajtó bizottsága elhanyagolja a tavaszi kampány előkészítését s ezt kizárólag Onita loan mezőgazdasági technikus feladatának tekinti. Onita elvtárs semmi támogatást nem kap munkájában a néptanács végrehajtóbizottságától. Ha segítségért fordul Munteanu Gheorghe néptanácsi titkárhoz, az erélyesen visszautasítja. Így Onita loan mezőgazdasági technikus egyedül végzi ezt a nagyjelentőségű munkát.

Igaz, felősségérzetét dolgozik, ez azonban nem elegendő ahhoz, hogy minden feladatot megoldjon. Segíteni és támogatni kellene munkájában.

Selénd községben s a hozzá tartozó három faluban csak két központ létezik a vetőmagvak csiraképeségének

ellenőrzésére. Ezek a központok a seléndi és iarcosi elemi iskola mellett működnek. Dezsőháza és Luguzau falvakban — noha megvan minden lehetőség erre — nem sikerült megszervezni a központokat.

A néptanács végrehajtó bizottságának a mezőgazdaság irányában tanúsított nemtörődömsége odavezet, hogy az apaállatok részére fenntartott 38 hektár földterületen nem végeztek el az őszi mélyszántást. Sőt mi több, a tíz hektárra előirányzott őszi takarmányalap vetéséből is csak 5 hektárt teljesítették. Felmerül a kérdés: hogyan látják el takarmánnyal az apaállatokat egész évben? Ugyanis az apaállatok számára nincs elegendő takarmánymennyiség. Annál szembejövőbb ez, mivel a község egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztjai 99,5 százalékban teljesítették az őszi mélyszántás előirányzatát. A néptanács viszont, amely példát kellett volna mutatson ezen a téren, elhanyagolta ezt a munkát.

A község pártalapszervezete nem foglalkozik érdemben a tavaszi vetési kampány előkészítésének kérdéseivel. Bár a hektáronkénti termésnövekedése pártunk által megjelölt központi feladat, mégsem mozgósítja a termelőket bővebb terméseredmények elérésére. Rója András, a pártalapszervezet titkára s másodrendű fel-

adatként tekinti a tavaszi mezőgazdasági kampány előkészítését. Nem irányítja a párttagokat, az agitátorokat és a néptanácsi képviselőket, hogy azok körzeteikben mozgósítsák a dolgozó parasztokat hektáronkénti termésnövekedés növelésére. Így például a néptanácsi képviselők teljesen passzív magatartást tanúsítanak a tavaszi kampány előkészítésével kapcsolatban. Nem mozgósítják választóikat a mezőgazdasági gépek és szerszámok javítására és a vetőmagvak biztosítására és előkészítésére. A pártalapszervezet hiányos irányító munkája következtében a néptanácsi képviselők nem tartják kapcsolataikat a választóikkal. A pártalapszervezet nem irányítja a kultúrthoz vezetőket sem, hogy mezőgazdasági jellegű előadásokat szervezzen. Ez pedig azért is fontos volna, mert Selénden nincs agro-zootechnikai tanfolyam. Onita loan mezőgazdasági technikus csak Luguzau faluban szervezte meg az agro-zootechnikai tanfolyamot.

Rója András elvtárs, a pártalapszervezet titkára nem irányította a falujság kollektívát sem az agronimium szabályainak népszerűsítésére, elhanyagolta az agitátorok kiképzését, hogy azok házról-házra járva politikai tömegagitációt végezzenek a tavaszi vetési kampány előkészítése érdekében.

Huma Mihály

Nagyobb figyelmet a mezőgazdasági propagandára Körösrajonban

A téli időszakban tartományiszerte mezőgazdasági és állattenyésztési tanfolyamokat szerveztek a kollektív gazdaságokban, a mezőgazdasági társulásokban és a kultúrthozonok keretében. Ezekben a tanfolyamokon a mezőgazdasági dolgozók-nak alkalmuk nyílik arra, hogy el-sajátítsák a fejlett agrotechnikai módszereket, megismerjék a Szovjetunió kolhozparasztaiknak és ha-zánk éltelmeinek sokéves tapasztalatait.

Körösrajonban beindították ezeket a tanfolyamokat a tél kezdetén. Ezenkívül konferenciákat is tartottak a községi kultúrthozonokban, ahol a dolgozó parasztek nagy tömegei vettek részt. Január 16-án például Ant falu, Bél és Agya községek jel-tével az összes községben és falvakban megtartották a mezőgazdasági előadásokat. Mezőbaj falu-például 300, Székudvaron 200, Szentannán 324, Seprősen 150, Nagyszintyén pedig 110 dolgozó pa-raszt jelent meg az előadásokon. Ez is világosan bizonyítja, hogy a dolgozó parasztek nagy tömegei ér-deklődéssel hallgatják meg a mező-gazdasági szakelőadásokat, mert jól tudják: csak a fejlett agrotechni-ka alkalmazásával növelhetik föld-jük terméshozamát.

A mezőgazdasági előadások meg-szervezése terén azonban több kö-zségben hiányosságok is voltak. Kis-jenő, Simánd és Fazekasvársánd községekben például mindössze 46, 65, illetve 80 dolgozó paraszt jelent meg az előadásokon. A községi nép-tanácsok és a pártalapszervezetek — az említett községekben — csak igen kis figyelmet fordítottak a szer-vezőmunkára. A jövőben a pártalap-szervezeteknek sokkal behatóbban kell foglalkozniuk ezzel a kérdéssel.

A mezőgazdasági tanfolyamok te-rén Körösrajonban elég jó eredmé-nyek mutatkoznak. Már az eddigiek során is kitűnik, hogy ahol a kollektív gazdaság, vagy a mezőgazdasá-gi társulás vezetőtanácsa és a párt-alapszervezet egyik fontos feladat-ként tekinti a mezőgazdasági tanfo-lyam rendszeres megtartását s moz-gósítja a tagokat a megjelenésre, az eredmények sem maradnak el.

A mezőgazdasági előadások meg-szervezése terén azonban több kö-zségben hiányosságok is voltak. Kis-jenő, Simánd és Fazekasvársánd községekben például mindössze 46, 65, illetve 80 dolgozó paraszt jelent meg az előadásokon. A községi nép-tanácsok és a pártalapszervezetek — az említett községekben — csak igen kis figyelmet fordítottak a szer-vezőmunkára. A jövőben a pártalap-szervezeteknek sokkal behatóbban kell foglalkozniuk ezzel a kérdéssel.

A mezőgazdasági tanfolyamok te-rén Körösrajonban elég jó eredmé-nyek mutatkoznak. Már az eddigiek során is kitűnik, hogy ahol a kollektív gazdaság, vagy a mezőgazdasá-gi társulás vezetőtanácsa és a párt-alapszervezet egyik fontos feladat-ként tekinti a mezőgazdasági tanfo-lyam rendszeres megtartását s moz-gósítja a tagokat a megjelenésre, az eredmények sem maradnak el.

Simonyifalva községben a kollektív gazdaság és a mezőgazdasági társulás keretében megszervezték az agrotechnikai kört, amely jól műkö-dik. A kollektív gazdaság agrotechni-ka körének előadásain tíz tag je-lenik meg rendszeresen, a mező-gazdasági társulásban pedig 30—34 dolgozó paraszt hallgatja rendszer-e-sen az előadásokat. Hasonló a hely-

zet a rajon több más kollektív gazdaságában és mezőgazdasági társulásában.

Hiba azonban, hogy ezeket az elő-adásokat nem tartják meg rendszer-en és a legtöbb helyen arra hivatko-znak, hogy a hallgatóságnak nem jelenik meg teljes számban. Kitérünk tehát, hogy a szervező-mozgósító munka terén mutatkozik hiányosság. A székudvari, szapárligeti, nagyszin-tyei kollektív gazdaságokban a szentannai mezőgazdasági társulás-ban és más helyeken csak 1—2 elő-adást tartottak. Jelenleg már nem is tartanak előadásokat. Fazekas-vársándon, ahol három éves agrotechnikai tanfolyamot akartak be-indítani — s erre megvolt minden le-hetőség — a hiányos szervezés kö-vetkeztében az előadások nem kez-dődtek meg.

A Körösrajon néptanács végrehaj-tó bizottságának s a mezőgazdasá-gi osztálynak arra kell törekednie, hogy minél több előadást tartssanak az agrotechnikai körökben és a dolgozó parasztek, a kollektivisták, fel-készülten kezdjék meg tavasszal a munkát. A rajoni pártbizottság pe-dig nyújtson nagyobb segítséget a pártalapszervezetekben kesztül a tanfolyamok tárgyainak felvilágosítá-sa és megszorgítása terén.

A párt a mezőgazdaság szocialista átalakításának szervezője és vezetője

Hat év telt el a Román Munkás-párt Központi Vezetősége 1949 március 3—5-i plenáris ülése óta. Pártunk ezen a történelmi nevezetessé-gű üléssén jelölte ki a pártszervek és pártszervezetek feladatait a mun-kásokoztatás és a dolgozó parasztság szovjetizálásának megkezdését, a mezőgazdaság szocialista átalakítá-sáért vívott harcban.

A plenáris ülés határozatai rámu-tattak arra, hogy hazánkban a me-zőgazdaság szocialista átalakítása szükségsszerű, mert csak a szocia-lista nagytulajdoni gazdaság tudja biztosítani az ipar nyersanyag szük-ségletét, valamint a városi és falusi dolgozók élelmezésellátását. Pártunk ezen plenáris ülésén világosan rámutatott arra, hogy ki kell építeni a szövetkezeti hálózatot és minél több dolgozó parasztot kell bevonni előbb értékesítő, majd ké-sőbb termelő szövetkezetekbe.

A határozat mint legfontosabb fel-adat jelölte meg annak szükségessé-gét, hogy a pártszervezetek rendszer-es felvilágosító, munkát fejleszteni ki a szegény- és középparasztek so-raiban annak szükségességéből, hogy szabad elhatározásukból foko-zatosan kollektív gazdaságokba tö-mörüljenek. Kollektív gazdaságokat csak ott szabad létesíteni, ahol meg-vannak a szükséges anyagi feltéle-lek. Arra kell törekedni, hogy ezek a kollektív gazdaságok mintá-gazdaságokká váljanak.

Pártunk 1949 óta sikeresen vezet-te országunkat a mezőgazdaság szoc-ialista átalakításának útján. Tar-tományunk kollektív gazdaságai kö-zül nagyon sok kiemelkedő er-deményt ért el. Így például a lenau-heimi kollektív gazdaság az elmúlt évben kukoricából 4126 kg, cukor-répából pedig 28.000 kg. átlagter-mést takarított be hektáronként.

Számos kollektív gazdaság dícséret-re méltó munkát fejtett ki az állatál-tomány növelése terén is. Ezek kö-zül megemlíthető a szentannai kollektív gazdaság, amely tavaly több, mint 264.000 lejt bevételezett csu-pán az állatállományból. Jelentős si-keret mutatkozik a nagylyaki „Győ-zelem” kollektív gazdaságban is, ahol tavaly a gazdaság 1400 hektár földjén mintegy húszféle kalászos és kapásnövényt, zöldség- és főze-lékféléket termesztettek. A gazdaság jövedelme 1.400.000 lejre ugrott. Ezek a kiragadott eredmények ösztönöz-példák a dolgozó parasztság szá-mára. Az egyénileg dolgozó parasz-tek nap, mint nap meggyőződnek arról, hogy a kollektív gazdaság bő-séges életet biztosít és ezért egyre többen kéri felvételüket a kollektív gazdaságokba. Így például Angyal-kuton több, mint 30 család adta be felvételi kérvényét a helyi kollektív gazdaság vezetőtanácsához.

Kétségtelen, hogy a mezőgazda-ság szocialista átalakításában elért eddigi sikereket a tartományi és rajoni pártbizottságok, valamint a kö-zségi alapszervezetek fardhatatlan munkájának tudhatók be, annak a politikai nevelőtevékenységnek, amit a párt falun kifejt. A pártélet ta-pasztalatai bebizonyították azt, hogy ott, ahol a pártszervezetek kezük-ben tartják a község irányítását, ahol jól megszervezték politikai meg-győző munka folyik és a mezőgazda-ság szocialista egységeit helyesen vezeli a párt, a mezőgazdaság szoc-ialista átalakításában mind na-gyobb és nagyobb eredmények szü-lhetnek.

Eppen ezért, az 1949 után megjelent pártfelfogásokról különböző hangsúlyt fektetnek a rajoni és falusi pártszervezetek politikai munkájának foko-zására. Pártunk Központi Vezetősé-gé 1953 augusztus 19—20-i bővített plenáris ülésének határozata felada-

tul tűzi ki a párt és állami szervek-nek a meglévő kollektív gazdaságok és társulások gazdasági-szervezeti megszilárdítását. Ezeket a szocialis-ta gazdaságokat — szözei le a pártfelfogásról — olyan központokká kell alakítani, amelyek a mezőgazda-ság szocialista termelési formái felé vonzzák a dolgozó parasztságot.

A kollektív gazdaságokat hozzá kell segíteni ahhoz, hogy nagy árú-gabona- és zöldségtermelőkké, sertés-, szarvasmarha-, ba-romfi- és méh-tenyésztőkké válja-nak.

Ezeknek a gazdaságoknak a meg-erősödése azonban csak úgy érhető el, ha mind a vezetőség, mind pe-dig a tagság pontosan betartja a mintaalapszabályzat előírásait. Eppen ezért pártszerveink feladata, el-lenőrizni azt, hogy a kollektív gazdaságok hogyan alkalmazzák a minta-alapszabályzatot.

Az eddiginél nagyobb figyelmet kell fordítani a mezőgazdasági tár-sulásokra. „Erélyesen véget kell vet-ni annak — mutat rá pártunk 1953 augusztus 19—20-i határoza-ta —, hogy egyes párt- és állami szervek lebecsülik a társulások fon-tosságát, mint a munkában való szövetkezés olyan formáját, amely a dolgozó parasztek széles tömegei-nek hozzáférhető.”

A helyi pártszervezeteknek sokoldalú támogatást kell adniuk a mező-gazdasági társulásoknak, hogy azok bőséges terméseredményt érjenek el. A pártszervezetek feladata rendszer-es munkával meggyőzni és felvilá-gosítani a kis- és közepes gazdasá-gokkal rendelkező parasztokat, hogy szabad elhatározásuk alapján tömör-üljenek a mezőgazdasági társulá-sokba.

oda kell hatni, hogy az állami gazdaságok váljanak mintagazdasá-gokká, legyenek a szocialista gazdál-

A Szovjetunió külügyminisztériumától

MOSZKVA. (Agerpres). — A

TASZSZ közli: Mint a sajtó már közölte, 1954 december 20-án a szovjet kormány jegyzéket intézett Anglia kormá-nyához, amelyben rámutatott, hogy az angol kormány tevékenysége a párisi egyezmények aláírásával ka-pcsolatban összeférhetetlen az 1942. évi háború utáni együttműködésre és kölcsönös segélynyújtásra vonat-kozó angol—szovjet egyezménynek.

Az angol kormány folyó évi ja-nuár 26-i választójegyzékében kijelen-ti, hogy nem ért egyet a szovjet kormány fentemlítt jegyzékével, megkísérli, hogy akcióit igazolja és kijelenti, hogy a kormány által vá-lasztott uton való továbbhaladásra törekszik.

Ezzel kapcsolatosan a Szovjetunió külügyminisztériuma február 28-án Anglia moszkvai nagykövetségé-hez a szovjet kormány következő vá-laszjegyzékét juttatta el:

„Az angol kormány 1955 január 26-i jegyzékével kapcsolatban a szovjet kormány szükségesnek tar-tja a következőket kijelenteni:

A szovjet kormány 1954 december 20-i jegyzékében felhívta Anglia kormányát figyelmét arra a tényre, hogy az angol kormány a Nyugat-Németország újrafelgyűjtésére és a Szovjetunió ellen irányuló katonai csoportba való bevonására vonatkozó párisi egyezmény meg-kötésében kifejtett tevékenysége nyilvánvaló ellentétben áll a hábo-rú utáni együttműködésre és köl-csönös segélynyújtásra vonatkozó kötelezettséggel, amelyet Anglia az 1942 május 26-i angol—szovjet egyezmény alapján vállalt. A jegyzék ugyanakkor rámutat, hogy a pá-risi egyezmények ratifikálása An-glia részéről az angol—szovjet egyezmény tartalmának hatályonki-vül helyezését jelenti.

Válaszjegyzékében az angol kor-mány kijelenti, hogy Angliának a párisi egyezményekben való részvé-tele nem áll ellentétben az angol—szovjet szerződésből eredő kötele-zettségekkel és hogy azoknak az ál-lamoknak az egyesülése, amelyet Nyugat-Európában, Nyugat-Német-ország részvételével létesítenek — és nyilvánvalóan egyes békeszerző-országok ellen irányul — a béke megerősítése és az európai bizon-tosság ügyét szolgálja. Ugyanakkor az angol kormány hangsúlyozta, hogy nem terheli felelősség Németország megosztottságát és azért a tényért, hogy eddig nem volt lehe-tősége egy alapot találni a szovjet kormányval való együttműködésre.

A szovjet kormány nem érthet egyet az angol kormány ilyen kijele-lésével.

Mint ismeretes, az angol—szovjet

szerveződést olyan körülmények kö-zött kötötték meg, amikor a Szovjetunió, Anglia és a hitlerellenes koalícióban résztvevő más országok nehéz harcot vívtak közös ellenségük, a hitleri Németország ellen, olyan körülmé-nyek között, amikor súlyos katonai támadás fenyegette mind a két or-szágot. A Szovjetunió és Anglia a szerződés aláírásakor ezen kívül kötelezettséget vállaltak, hogy a bé-ke helyreállítása után az európai biztonságot megszervezése céljából mindon tőlük telhető megtesznek, hogy lehetetlenné tegyék az agresz-szió megismétlődését és a béke el-leni támadást Németország részé-ről.

A felek arra is kötelezettséget vá-laltak, hogy nem kötnek olyan szö-veződést és nem vesznek részt olyan koalíciókban, amelyek egyik, vagy másik szerződő fél ellen irányulnak.

Azonban a tények azt bizonyítják, hogy a háború befejezése után An-glia kormánya az angol—szovjet szerződésből eredő kötelezettségei megszegésének útjára lépett. Nem volt hajlandó együttműködni a szov-jet kormánnyal abban, hogy békés és demokratikus alapon helyreállít-sák Németország egységét és az Egyesült Államokkal és Franciaor-szággal együtt a külön akció po-litikáját folytassa a német kérdé-sben, ami Németországnak nyugati és keleti részekre történő megosztott-ságához vezetett. Anglia kormánya Németország széttagoltságára irá-nyuló politikájának megvalósításával, az Egyesült Államok és Franciaor-szág kormányával együtt, ráért a közvetlen előkészületekre, hogy re-militarizálják Nyugat-Németországot és bevonják a Szovjetunió és más békeszerző európai államok ellen irányuló katonai csoportosulásokba.

E politika kifejezője volt a párisi egyezményeknek 1954 október 23-án történt aláírása, amely előírja a nyugatnémet hadsereg felállítását hitlerista tábornokok és tisztiek ve-zetése alatt és a hadsereg rendelkezé-re bocsátja az összes fegyver-fajtaikat, beleértve az atom-, vegyi-és baktérium-fegyvereket. Ezen-sen nyilvánvaló, hogy a német revan-sisták felfegyverzése és bevonása az agresszív északatlanti tömbbe, va-lamint az alakulóban lévő nyugat-európai katonai szövetségbe, nem a béke megszilárdításának, hanem egy új háború előkészítésének cél-ját szolgálják.

Teljesen alaptalanok azok a ki-ételek, mellyel a remilitarizálás alatt álló Nyugat-Németországnak az északatlanti tömbbe és az alaku-lóban lévő nyugateurópai katonai szövetségbe való bevonását e kato-nai csoportosulások állítólagos vé-delmi jellegével indokolják. Ez ab-ból is kitűnik, hogy Anglia kormá-

nya változatlanul elutasítja a Szov-jetunió összes arra vonatkozó ja-vaslatait, hogy az összes érdekelt európai államok részvételével te-remsétek meg az európai kollektív biztonsági rendszert. Anglia kormá-nya még az alól is kivonja magát, hogy megvitassa ezeket a javasla-tokat. A valóságban azonban egy ilyen politika, amelynek célja, hogy a remilitarizálás alatt álló Nyugat-Németország részvételével az ugy-nevezett „egyfórmán gondolkodó” államok szövetségének formája alatt, burkolt katonai csoportosulásokat létesítsen Európában, fokozza a béke megsértésének veszélyét, egy-új európai háborúhoz vezet, függet-lenül attól, hogy pillanatnyilag ho-gyan palástolják ezt.

Igy tehát Anglia kormánya, mint a párisi egyezmények egyik fő szer-vezője és résztvevője a nemrég vi-lágháborút kirobbantott német mi-litarizmus helyreállításának veszé-lyes politikáját hirdeti és a remilitarizálás alatt álló Nyugat-Német-ország agresszív katonai csoport-sulásokba vonja be. Egy ilyen po-litika újabb háború veszélyét rejt magában és merő ellentétben áll azokkal a célkitűzésekkel, amelyek-nek érdekében megkötötték az an-gol—szovjet szerződést.

Eppen erre a tényre hívta fel az angol kormány figyelmét a szovjet kormány 1954 december 20-i jegy-zéke, amely megállapítja, hogy a párisi egyezmény, amelynek alkai-mázásában csupán egyes államok új háborúra készülődő agresszív kö-rei érdekelték — összeegyeztethet-elen az angol—szovjet szerződéssel.

Ennek ellenére, Anglia kormánya továbbra is azon van, hogy mielőbb érvénybe lépjenek a párisi egyez-mények, figyelmen kívül hagyva az an-gol—szovjet szerződést, ami azt bi-zonyítja, hogy Anglia kormánya ma már nem tekinti érdekének az an-gol—szovjet szerződés fenntartását.

A fentiekkel kapcsolatban a szov-jet kormány újból teljes egészében megerősíti a december 20-i jegyzé-keben kifejtett álláspontját és szük-ségesnek véli kijelentni, hogy a pá-risi egyezmények ratifikálása ma-ga után vonja annak az 1942 má-jus 26-án megkötött szövetségi szer-ződésnek a megsemmisítését, ame-lyet a Szovjet Szocialista Köztársá-ságok Szövetsége és Nagybritannia Egyesült Királysága a hitleri Né-metország és európai cinkeosai el-leni háború idején és a háború utá-ni együttműködésre és kölcsönös segélynyújtásra kötöttek.

Mindebből az következik, hogy Anglia kormánya haru minden felelősség az angol—szovjet szer-ződés megsemmisítéséért.”

Moszkva, 1955 február 28.

kodás mintaképei. A plenáris ülés kifejtette annak szükségességét is, hogy növeljék a gép- és traktorállomások szerepét a mezőgazdasági munkák gépesítésében és a termelés megszervezésében, valamint a kollektív gazdaságok és a mezőgazda-sági társulások gazdasági-szervezeti megerősítésében. Harcolni kell, hogy a gép- és traktorállomások, valamint az állami gazdaságok mezőgazdasá-gi gépeiket legteljesebb mértékben használják ki.

A pártszervezeteknek feladata szé-les körben népszerűsíteni a kollektív gazdaságok és társulások sikereit az egyénileg dolgozó parasztek kö-zött, hogy felvilágosítsák és meggyőz-zék őket arról, mennyire előnyös, ha — szabad elhatározásuk alapján — társulásokba és kollektív gazdasá-gokba tömörülnek.

A kollektív gazdaságok, mező-gazdasági társulások és egyszerű társulások létesítésének és szerve-zésének egyetlen lehetséges és meg-en-gedett módszere: a meggyőzés.

Párt- és állami szerveknek türel-meseknek kell lenniük a dolgozó pa-rasztek iránt. Gondolkodási időt kell hagyniuk, hogy minden dolgozó pa-raszt saját maga győződjön meg a közös gazdálkodás előnyeiről. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a párt- és állami szervek tétlenül nézzék a dolgok alakulását. A párt-szervezetek feladata meggyőző po-litikai munka alapján, az önkéntes-ség elvének szigorú tiszteletbanta-rtása mellett meggyőzést adni a gon-dolkodási időt. Ezért helyesen jár el az aradrájoni pártbizottság, am-ikor elhatározza, hogy azokban a fal-vakban, ahol még nem alakult kollektív gazdaság, vagy mezőgazda-sági társulás, fokozni kell a felvilá-gosító munkát. A rajoni pártbi-zaottság ennek érdekében aktivistá-kat küldött ki a községbe és falvakba az alapszervezetek megsegítése cél-jából. Így például Nagypere köz-ségben Stan Dumitru elvtársat osz-tolta be, aki, miután kapcsolatot létesített az alapszervezet vezetőse-gével, megtudta, hogy ilyen irányú

tevékenységet a helyi pártszerve-zet már kifejtett. A rajoni aktivis-ta segítségével a nagyperei alap-szervezet alaposabba, rendszerese-bbé és sokoldalúbbá tette a politikai munkát. Olyan agitátor munkakö-zösséget alakított ki, amely ezivel-lelkeket részt vett a kollektív gazda-ság megalakításáért végzett polit-i-kai munkában. Az agitátorokat ház-csoportonként osztották be. Ott, ahol nehezebb kérdéseket kellett megoldani, az alapszervezet titkára és a kiküldött pártaktivista adott se-gítségét az agitátoroknak. Ezenkí-vül nyílt alapszervezeti gyűlése is-mertették a Román Munkáspárt Kö-zponti Vezetősége 1949 március 3—5-i határozatát. Így néhány nap-mulva öt dolgozó paraszt kérte a kollektív gazdaság megalakítását. Ezután kezdeményező bizottságot alakítottak és az akció megkezdése után három hétre 22 szegény- és kö-zépparaszt család alakult a kollektív gazdaság.

A jegyzetesen és a fejadagon alapuló ellátási rendszer megszün-tetése — amely lehetővé tette a dol-go-zók szüntelenül növekvő igényei-nek fokozottabb mértékben való ki-elégítését — a mezőgazdaság elé-azt a feladatot tűzi, hogy még jo-bban biztosítsa a környüiparnak nyersanyaggal való ellátását. Eppen ezért a közelmúltban több párt- és kormányhatározat jelent meg kü-lönböző mezőgazdasági és ipari nö-vények, valamint állati termékek szerződéskötésével kapcsolatban. Így például a Román Népköztársá-ság minisztertanácsának határozata a cukorrépa vonatkozó szerződés-kötéséről előírja a cukorrépa-termé-lő csoportok alakítását. Falusi párt-szervezetünk ezen a munkaterületen is jó eredményeket ért el. A mező-baji pártalapszervezet például fel-használva a falu összes politikai erőit, alapos munkát fejtett ki a dol-gozó parasztek körében. Ennek er-deményeként 26 dolgozó paraszt tár-sult 12 hektár földet cukorrépa ter-melésre.

Mindezekből világosan kitűnik, hogy a pártalapszervezetekre nehéz, de szép feladatok hárulnak a szocia-lizmus felépítésének művében. Eb-ben a munkában J. V. Sztálin ut-mutatása kell, hogy vezéreljen: „A szocialista társadalom az ipari és mezőgazdasági dolgozók termelési és fogyasztási társulása. Ha ebben a társulásban az ipar nincsen össze-egyeztetve a mezőgazdasággal, amely a nyersanyagot és az élelmi-szert adja és az ipar készítményeit fel-szívja, ha tehát az ipar és a me-zőgazdaság nem alkot egységes né-pgazdasági egészet, ebből nem lesz semmiféle szocializmus.”

Eppen ezért irányul pártunk gazdaságpolitikája arra, hogy fel-számolja a mezőgazdaságnak az ipar fejlődésével szembeni lemar-a-dását. „A szocializmus építésének jelenlegi szakaszában minálunk — a nehézipar fejlesztésével és a köz-szükségleti cikkeket előállító köny-nyű- és élelmiszeripar gyors fejlesz-tésével egyidejűleg — népgazdasá-gunk egész fejlődésének és erősödé-sének s a dolgozó nép életszínvona-la emelkedésének döntő láncszeme a mezőgazdaság felemelése.” — szö-gezi le a második pártkongresszus-nak a mezőgazdaság fejlesztésére vonatkozó irányelv-tervezet. Ennek a feladatnak a teljesítése érdekében latba kell vetnünk minden erőnket.

Egyesült erővel, a Román Mun-káspárt vezetése alatt, szorgalmas és dolgozó népünk teljesíteni fogja a szocializmus felépítésének nagy-művét. Hat év távlatából, visszak-intva a megtett ut sikereire, hazánk dolgozója a városi és falusi, fizikai és szellemi munkások bizakodva és büszkeséggel tekintenek nagy ve-zetőnk, a párt felé, mert tudják, hogy az az ut, amelyen haladunk, egy, szebb, egy boldogabb jövő felé ve-zet.

Székely Dénes

A Román Népköztársaság kormányának jegyzéke a svájci kormányhoz a Román Népköztársaság berni követsége ellen elkövetett fasizta bandita-merénylettel kapcsolatban

Február 28-án a külügyminisztériumba kérték A. Parodit, Svájc bukkaresti ügyvivőjét, és a következő jegyzéket adták át neki:

„A román kormány nem kerülte el a figyelmét, hogy a svájci kormány, 1955 február 18-i jegyzékében, sajnálkozását fejezi ki a Román Népköztársaság berni követsége ellen elkövetett támadásért és Aurel Setu haláláért.

A román kormány a svájci kormány válaszával kapcsolatban szükségesnek tartja megjegyezni a következőket:

1. A román kormány, február 15-i és 16-i jegyzékében felhívta a svájci kormány figyelmét, hogy milyen felelősség terheli azokat a nemzetközi kötelezettségeknek értelmében, amelyek szerint biztosítani kell a svájci területen lévő román diplomáciai misszió helyiségének és irattárának sérthetlenségét és a misszió tagjainak személy- és életbiztonságát.

A román kormány felszólította a svájci kormányt, állítsa helyre a hadiállományban a Román Népköztársaság berni követségének diplomáciai immunitását, tegyen intézkedéseket Aurel Setu életének megmentésére, a bűnösök letartóztatására és kiadatására és felhívta a figyelmét arra, hogy a svájci hatóságok késedelmeskednek a szükséges intézkedések elrendelésében.

A svájci kormány válaszában kínos meglepetést fejez ki amiatt, hogy a román kormány olyan vádakot ujt fel ellene, amelyek — a svájci kormány szerint — elhamarkodottak és alaptalanok.

A román kormány véleménye szerint nem az ő jegyzékeit volna szabad sérelmesnek tekinteni, hanem a fasizta terrorista banda által svájci területen elkövetett támadást, amelyet a svájci kormány nyilvánosan a mai napig sem ítélt el és nem bélyegzett meg.

Ami a román kormány jegyzékeit illeti, ezek az adott helyzetben teljesen jogosak voltak, mint ismeretes, ez a helyzet felháborodást keltett az egész nemzetközi közvéleményben.

A román kormány kénytelen megállapítani, hogy jegyzékeit a svájci kormány nem részesítette az adott körülmények megkövetelte figyelemben.

Azokkal az intézkedésekkel kapcsolatban, amelyeket a svájci hatóságok a követség diplomáciai immunitásának helyreállítására érdekében fogantatosítottak, lehetetlen észre venni ez intézkedések néhány furcsa oldalát.

Azoknak a banditáknak például, akiket a rendőrség a követség épületében bekerített, megölt minden lehetőségük arra, hogy nyilatkozzanak a sajtónak, érintkezzenek és tárgyalhassanak a rendőrökkel és feltételeket szabhattak a követség épületét körülvevő erős rendőri karhatalommal szemben, sőt elfogadhatták velük a feltételeket.

A svájci hatóságok a követség diplomáciai immunitásának késedelmes helyreállítását azzal indokolják, hogy az agresszív első óráiban a követség személyzetének egy része a követség épületében tartózkodott. Ez a körülmény azonban nem magyarázhatja meg azt, hogy miért kellett 33 órának elteltéig a megmentésüktől a követség székhelyének a merénylettől való megtiltását.

Vajon normálisnak tekinthető-e ez a helyzet? Teljesen jogos a kérdés abban az irányban, hogy a svájci ha-

tóságok valóban megtekintik-e minden intézkedést a követség diplomáciai immunitásának helyreállítására.

Azzal a ténnyel kapcsolatban, hogy semmilyen intézkedés sem történt a banditák által súlyosan megsebesített Aurel Setu mielőbbi megmentéséért, noha a rendőrség még az éj folyamán értesítették arról, hogy Setu ott fekszik sebesülten a követség udvarán, — megjegyzendő, hogy semmi sem akadályozhatta meg ennek az emberséges cselekedetnek a végrehajtását.

Sőt, ez kötelessége lett volna annak a hatóságnak, amelynek legfőbb feladata megvédeni az agresszív áldozatait az agresszorokkal szemben.

2. A román kormány meglepetéssel tapasztalta, hogy a svájci kormány elhárítja magáról a felelősséget a román követség és a diplomáciai misszió tagjai diplomáciai immunitásának szavatolását illetőleg és nem veszi figyelembe az államok közötti kapcsolatokban szentesített és elfogadott nemzetközi jogszabályok alapvető normáit, amelyeknek értelmében az államok különleges védelmet kötelesek biztosítani a diplomáciai kirendeltségeknek és megfelelő intézkedéseket kötelesek tenni, hogy elejét vegyék a külföldi államok képviselőinek immunitását és kiváltságos jogait bárki részéről érintő sérelemeknek.

Ezekből az általánosan elismert kötelezettségekből kifolyólag felelősség terheli azt az államot, amelynek területén erőszakos akció történik valamelyik külföldi diplomáciai kirendeltség ellen, még akkor is, ha ennek oka csupán a hatóságok éberségének hiányában vagy figyelmetlenségében rejlik.

Természetesen felvetődik a kérdés, hogyan volt lehetséges, hogy Svájc fővárosában megtámadják a Román Népköztársaság követségét — anélkül, hogy a rendőrség, amely biztosítani köteles a követség védelmét, tudomást szerzett volna a támadásról és megtiltja volna a szükséges intézkedéseket a támadás megelőzésére, illetve a követség megvédésére?

Ugy látszik, a jelen esetben lehetséges volt, hogy egy felfegyverzett banda átlépje a svájci határt, vagy hogy megalakuljon Svájc területén, kapcsolatot teremtsen cinikusával, részletesen előkészítve és végre is hajtsa támadását a Román Népköztársaság székháza ellen, Svájc fővárosának központjában, anélkül, hogy a svájci hatóságok a támadás valamelyik fázisában közbeleplek volna.

Világosan látszik ebből, hogy a svájci hatóságok elmulasztották azokat a védelmi intézkedéseket, amelyekkel megakadályozhatták volna, hogy a Román Népköztársaság követsége ellen ilyen támadást hajtsanak végre.

Az egész közvélemény előtt világossá vált, hogy ezt a bűncselekményt terrorista fasizta csoportok, a „vasgárda” nevű újt náci-szervezet elemei követték el, akik megszöktek Romániából, hogy a román nép előtt ne kelljen felelni a bűntetteikért és törvénysértéseikért.

Ezek a bűnösök elárult országukkal szemben táplált gyűlöletükben s tehetetlenségükben, gyilkosságokhoz és rablásokhoz folyamodtak. A „vasgárdát”, amelynek annakidején — mint ismeretes — számos romániai politikai és honpolgár esett áldozatul, mindig ez a módszer jellemezte.

Megjegyzendő, hogy alig néhány nappal a támadás elkövetése után a svájci hatóságok eltűrték a terrorista bandák kiküldötteinek bizonyos megnyilatkozásait. M. Farcasanu és B. Niculescu, a terrorista két ismert vezetője például, február 19-én Genfben elhangzott nyilvános kijelentéseiben, dicsőítette a bűntettet és újabb bűncselekményekre izgatott a Román Népköztársaság ellen.

A román kormány nyomtatékosan kéri a svájci kormányt, tegyen határozott intézkedéseket annak megállítására, hogy terrorista egyének, bandák és szervezetek svájci területen tevékenységet fejlessenek ki a Román Népköztársaság ellen.

3. A svájci kormány a Svájc területén érvényes törvényekre hivatkozik, valamint arra, hogy Románia és Svájc között nincs kiadatási szerződés, s azt állítja, jegyzékében, hogy emiatt nem teljesítheti a román kormány kiadatási kérését.

A Román Népköztársaság berni követsége ellen elkövetett fasizta bandita-merénylet rendkívül súlyos jellegűnek fogva és figyelembe véve Aurel Setu meggyilkolását, továbbá a román közvélemény mélyesége felháborodását, a román kormány a véleménye, hogy törvényes aktsúként és a Román Népköztársaságot joggal megillető jóvátevésként, a legionárius bűnösök bandát feltételül ki kell adni. A román kormány fenntartja magának a jogot, hogy erre a kérdésre még visszatérjen.

A román kormány tudomásul veszi a svájci kormányt az a nyilatkozatát, hogy eljár a támadók ellen.

A román kormányt sajnálattal kell megállapítani, hogy nyomtatékos felszólítása ellenére, a svájci kormány a mai napig sem közölte vele sem a letartóztatottak számát, sem kilétüket, sem pedig a megszökött támadók számát.

A román kormány nyomtatékosan kéri a svájci kormányt, hogy a svájci igazságszolgáltatás által a terrorista banda ellen folytatott vizsgálat egész tartamára gondoskodjék a következőkről:

a) tegyenek meg minden szükséges intézkedést a történet minden oldalának kivizsgálására, az összes bűnösök fellelőzésére és a terrorista merénylet megszervezőihez vezető összes szálak felkutatására;

b) a Román Népköztársaság berni ügyvivője a bünygi perrendtartásra vonatkozó szövetségi törvény 118. szakasza értelmében a román állam nevében sértett félként jelen lehessen a vádlottak kihallgatásánál és a bizonyítási eljárás lefolytatásánál;

c) a svájci kormány tájékoztassa a román kormányt a kihallgatások és a vizsgálat menetéről.

A román kormány a román állam részére egyúttal kártérítést követel a svájci kormánytól az előállott károkokért és kártérítést követel Aurel Setu családja számára.

A román kormány meg van győződve arról, hogy kívánságainak figyelembevétele csak, előmozdithatja azokat a normális kapcsolatokat, amelyeknek az államok között fenn kell állniuk.

A román kormány reméli, hogy a svájci kormány a Román Népköztársaság és Svájc közti normális kapcsolatok érdekében eleget fog tenni jogos kívánságainak.

(Agerpres).

A párisi egyezmények ratifikálásának vitája az olasz szenátusban

ROMA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

Az olasz szenátus február 26-án folytatta a párisi egyezmények ratifikálására vonatkozó törvénytervezet vitáját.

Jannaccone független szenátor, a liberális párt volt tagja, ismert gazdasági szakértő, élesen bírálta az egyezményeket.

Jannaccone a következő két kérdést tette fel Martino külügyminiszternek:

1. Kijelentette-e az olasz kormány az angol és amerikai kormány előtt annak a szükségességéről, hogy mielőtt rátérnének Németország felfegyverzésére, dolgozzanak ki konkrét programot a Szovjetunióval való tárgyalásokra? Ez a program irányozza elő az atomháború megtiltását, a fegyverkezés korlátozását és a lehetőségekhez mérten a békés egymás mellett lélelés elvének megvalósítását.

2. Rámutatott-e az olasz kormány arra, hogy felül kell vizsgálni az északatlanti szerződés és a brüsszeli szerződés ama pontjait, amelyek kötelezővé teszik a kölcsönös segélynyújtást?

Amenyiben a kormány nem ad konkrét választ erre a két kérdésre, politikai és történelmi felelősség terheli az általa megkötött egyezmények következményeire — mondta a szenátor.

Banfi kommunista szenátor kijelentette, hogy ha Olaszország csatlakozik a nyugateurópai szövetséghez, elveszti nemzeti függetlenségét. A szenátor hangsúlyozta, hogy a nyugateurópai szövetség belső felépítése ingatag, mert olyan országokat foglal magában, amelyeknek politikai, gazdasági és katonai érdekei kibékíthetetlen ellentétben állnak egymással. Nyugat-Németország, ahol ugyanazok a politikai és társadalmi erők uralkodnak, amelyek annakidején a náciizmust támogatták, elkerülhetetlenül azon lesz, hogy ezt a szövetséget terjeszkedési céljaira használja fel. Marrioti szocialista szenátor felhívta a figyelmet arra, hogy Olaszország részvétele a nyugateurópai szövetségben egész gazdaságát alárendeli más, erősebb országok katonai követelményeinek.

Az olasz szenátus folytatja a vitát.

Ki kell szélesíteni a nemzetközi kulturális kapcsolatokat

Ilja Ehrenburg nyilatkozott egy lengyel folyóirat munkatársának

VARSO. (Agerpres). — A PAP hírgyűjteménye jelenti:

A „Przegląd Kulturalny”, a Lengyel Népköztársaság művészeti és kulturális bizottságának hetilapja közli Ilja Ehrenburgnak, a neves szovjet írónak a nemzetközi kulturális kapcsolatokról szóló nyilatkozatát.

„Mi a Szovjetunióban mindenképpen arra törekszünk — mondotta Ehrenburg a többi között, — hogy kikapcsolva a hiányokat, jobban megismerjük a külföldi országok kultúráját, íróit és művészeit alkotásait. Könyvkiadónk mind nagyobbra mérelezzik munkatervüket. Az idén több olvasóköröségünk által még kevésbé ismert író műveinek kiadását készítik elő. Most állítanak össze egy antológiát jelenkori francia írók, mint például Mauriac, Martin du Gard, a nemrég elhunyt Colette és Franciaország határain túl alig ismert fiatal francia írók elbeszéléseiből. Kijárák majd a Szovjetunióban Hemingway, Caldwell, zenkivül hindu, japán és dél-amerikai írók több művét. Terveztük a kiadók jelenkori olasz írók — köztük Carlo Levi — műveinek megjelentetését is.”

Az Inosztannaja Literatúra című havi folyóirat kiadásának előkészületeiről szólva Ehrenburg kijelentette:

„Tagja vagyok a szerkesztőbizottságnak. A folyóirat első száma júniusban jelenik meg és úgy tervezzük, hogy a lapban egyaránt helyet adunk a demokratikus tábor és a tökéletes országok íróinak. Az elsők közt Hemingway művét, „Az öreg és a tenger-t”, Robert Merle egyik regényét és Thomas Mann irodalmi arcképsorozatát közöljük. Tanulmányokban ismertetjük majd Montesquieu, Andersen és Cervantes életművét. Most készül egy tanulmány „Mickiewicz és az orosz irodalom” címmel. Foglalkozunk majd különböző országok irodalmi irányzataival, színházával, festészetével és más művészeti kérdéseivel.

Igen fontosnak tartjuk kulturális kapcsolatunk elmélyítését. Az utóbbi időben sikerült is bővítenünk és fokoznunk ezeket a kapcsolatokat. A Comédie Française, a Lengyel Állami Színház együttese, svéd, hindu és kínai művészek jártak a Szovjetunióban. A világ minden tájáról sok-sok tudós látogat el hazánkba. Egyre több filmet vásárolunk Franciaországból, Olaszországból, Angliából és Amerikából.

LAPZÁRTA ELŐTT

A Saar-vidéki Kommunista Párt nyilatkozata

BERLIN. (Agerpres). Az ADN jelenti:

A Saar-vidéki Kommunista Párt vezetőségének tiltakozó nyilatkozatát tett közzé a főmipari munkások általános sztrájkjával és a Saar-vidéki általános sztrájkokkal kapcsolatban, amely a munkásság jogainak kivásáért és a fizetések felelőssége miatt tört ki. A nyilatkozat többek között így hangzik:

Az amerikai hivatalos köröket aggodalommal tölti el, hogy Nyugat-Németországban egyre növekszik a Nyugat-Németország felfegyverzése elleni mozgalom

NEWYORK. (Agerpres).

A külügyminisztérium közleményét bocsátott ki, amelyben elégtétellel állapítja meg, hogy a Bundestagban ratifikálták a párisi egyezményeket. Ezzel újabb bizonyítékát adták annak, hogy Nyugat-Németország szerves részét képezi az amerikai katonai körök háborús terveinek.

Az amerikai hivatalos körök nem fukarkodnak a bonni kancellár címére irányított dicsőretekkel s megállapítják, hogy Adenauer szívósan védelmezte a „baráti népek” (vagyis az Egyesült Államok) érdekeit. Ebben a tekintetben emlékeztetnek arra, hogy Adenauer a négy napig tartó ratifikációs vita alatt számos alkalommal szólalt fel és minden esetben lelkes szavakkal beszélt az amerikai kormány által Nyugat-Németország felfegyverzésére adott „segítségéről”.

Amerikai hírmagyarázók nagy figyelmet szentelnek a Bundestagban folyó tárgyalásoknak és kiemelik azt a tényt, hogy az Egyesült Államok rendkívül érdekelt Németország felfegyverzésében, de megállapítják azt is, hogy a washingtoni körök „derülítő” hivatalos nyilatkozatai mögött tulajdonképpen komoly aggodalom húzódik meg. Az „United Press” sajtóügynökség például azt írja, hogy „a külügyminisztérium képviselői tudják, hogy még sok akadály áll a párisi egyezmények alkalmazásának útjában. Az egyezményeket még nem ratifikálták a francia, olasz és belga szenátusokban, Hollandiában és Luxemburgban, viszont még csak a tárgya-

„A főmipari munkások ölnapos sztrájkja és az egységes szakszervezet bizottsága által hirdetett általános sztrájk a Saar-vidéki munkásság első győzelmes erőpróbáját jelenti 1945 óta. A sztrájk, amely határozottsággal és fegyelmelzettséggel folyt le, példaképpé szolgálhat és a Saar-vidéki munkásságot magában foglaló sztrájkot igazolja és azt, hogy bizik saját erejében, valamint harcos elhatározottságát, hogy a küzdelmet tovább folytatja”.

lások sem kezdődtek meg a ratifikálás érdekében.”

Elénk nyugtalansággal figyelik az Egyesült Államok külügyminisztériuma, hogy Nyugat-Németországban egyre növekszik a felfegyverzés elleni mozgalom. Az a tény, hogy a nyugatnémet ifjúság nem hajlandó katonai egyenruhába öltözni, az amerikai háborús körök számára aggodalmat keltő tünetnek számít.

„A washingtoni hivatalos körök — hangsúlyozza az „United Press” — nagyon jól tudják, hogy nagyszámú német ifjú egyre nyíltabban hangoztatja ellenkezését a felfegyverzéssel szemben.” Sőt, a Bundestag tárgyalásainak kezdetén a Németországot megszálló amerikai hatóságok az amerikai Gallup-intézet segítségével igyekeztek kipuhatolni a nyugatnémet ifjak körében állásfoglalásukat a Wehrmacht újjáépítésére és a párisi egyezményekkel kapcsolatban. Az eredmények — mint azt egy amerikai funkcionárius kijelentette — annyira „katasztrofálisak”, hogy nem is telték közé. Egy nyugatnémet lap, a „Das Bild”, a Gallup-intézet nyomán szintén kipuhatolta a német ifjak véleményét. Az eredmények ilyenformán, amelyeket az amerikaiak nem akartak nyilvánosságra hozni, a következőképpen festenek: A megkérdezett ifjak 91 százaléka kijelentette, hogy nem hajlandó katonai egyenruhát magára öltetni, 8 százalék pedig megtagadta a vaslázadást. Csupán 1 százalék nyilatkozott kedvezően az újrafelfegyverzésről.

A japán sajtó az ország parlamenti választásainak eredményeiről

TOKIO. (Agerpres).

Valamennyi japán lap továbbra is széles mederben foglalkozik az ország parlamenti választásainak eredményeivel.

A „Yosiuri”, Japán egyik legnagyobb lapja a kormányon lévő demokráta párt sikeréről számol be. Ez elsősorban abban a tényben mutatkozik meg, hogy a választók szavazásukkal jóváhagyták a demokráta párt nyilvánosságra hozott tájékoztatót a Szovjetunió és a Kínai Népköztársaság irányában. A kormány ez a politikája nagyszámú választót állított a demokráta párt mellé. Ugyanígy hangon ír sok más polgári lap között a „Tokio Simbun” című újság is.

A tokiói rádió hírmagyarázója, Murata hangoztatja, hogy a demokráta párt győzelmét az határozta meg, hogy a kormány célkitűzései között a japán-szovjet kapcsolatok rendezése és a külkereskedelmi ki- és behozatalok fontos helyet foglal el. Murata kijelenti: „Mivel a demokráta párt különböző ígéreteket tett

a japán-szovjet kapcsolatok rendezésére... a nép nagy figyelemmel kíséri, hogy vajon a kormány valóra váltja-e ígéreteit.”

A liberális párt kudarcára vonatkozóan számos lap annak a véleményének ad kifejezést, hogy az előző parlamentben többségben lévő liberálisok azért maradtak kisebbségben, mert nyíltan amerikai barát politikát folytattak.

A „Kiodo Cusin” hírgyűjtemény ezt írja: „A liberálisok olyan pártként jelentek meg a választáson, amelyet az Egyesült Államok segítye támogat... A demokráta azonban amennyire csak lehetett, elkerülték a választások tartama alatt, hogy Amerikáról említést tegyenek, mert ezzel nem akarták népszerűségüket csökkenteni.

Mint a választásoknak egy másik fontos eredménye, a lapok a baloldali pártok befolyásának növekedését említik meg. Ez a tény főleg az ország ipari vidékein mutatkozott meg.

A hét filmjei

„DOZSA GYÖRGY” mozi: március 4-ig: Simon Menyhért születése (magyar film). Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra. Naponta 11 órakor maliné.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: március 9-ig: A tör. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„HERBAK JANOS” mozi: március 6-ig: Pármak kolostor. Előadások: 3, 6 és 9 óra.

„I. L. CARAGIALE” mozi: március 6-ig: Sadko. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„UJ IDOK” mozi: március 6-ig: 1. Román híradó. 2. Szovjet híradó. 3. A 37-ik Október. 4. Az első tavasz.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gáj): március 6-ig: Marienstadti kaland. Előadások: hétköznap: 7 óra, vasárnap: 3, 5 és 7 óra.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikolaka): március 6-ig: Ors a hegveken. Előadások: este 7 óra, vasárnap: 3, 5 és 7 óra.

„NICOLAE BALCESCU” mozi (Lippa): március 6-ig: Riadó a cirrusban.

„PETRO SANDOR” mozi (Radna): március 6-ig: A győzelem katonája. II. rész.

„POPULAR” mozi (Nagyszentmiklós): március 6-ig: Rákóczi hadnagya.

Az aradi Állami Román Színház falujáró csoportja bemutatja: csütörtökön (3-án) Pankolán, pénteken (4-én) Világoson, szombaton (5-én) Pécskán, vasárnap (6-án) Szemlakon H. Lovinescu „Váratlan vendég” és Drigas és Sikiricki „A porláng ellenőr” (Revizorul buclucas) című darabját.

Az amerikai vezetőkörökben fokozzák a francia kormányra nehezedő nyomást

PARIS. (Agerpres).

A párisi egyezményeknek a bonni Bundestagban történt ratifikálása után az amerikai vezetőkörök fokozzák a Franciaországra nehezedő nyomást, — hogy kikényszerítsék a Nyugat-Németország felfegyverzését célzó egyezményeknek a francia szenátusban történő mielőbbi ratifikálását. Az United Press hírgyűjtemény közölte, hogy az Egyesült Államok és Nagybritannia diplomáciai képviselői február 28-án nyomtatékosan felszólították Faure miniszterelnököt, hogy Franciaország minél gyorsabban ratifikálja a Nyugat-Németország felfegyverzése irányuló szerződéseket. Az Associated Press hírgyűjtemény közölte szerint francia körökben megerősítették, hogy Faure miniszterelnök Giadyn Jebb brit

nagykövettel és Teodor Achilles amerikai ügyvivővel folytatott megbeszélés során megígérte, hogy mindent elkövet a gyors ratifikáció érdekében.

A brit és amerikai diplomáciai képviselők látogatásaira — állapítja meg az United Press — röviddel a francia kormány február 28-i esti ülése előtt került sor, amelyen a francia kormány meg akarta határozni a párisi egyezmények szenátusi ratifikációs vitájának időpontját.

Az United Press hírgyűjtemény hangsúlyozza: a Faure-kormány azonnali feladata, hogy a köztársasági tanáccsal sürgősen ratifikáltsa a párisi egyezményeket, mert hivatalos körökben úgy vélik, a ratifikáció késedelmevel fokozódik annak

a valószínűsége, hogy módosításokat javasolnak az egyezmények szövegében. Már pedig, ha minden módosítás esetén újabb nemzetgyűlést vitát kell folytatni, akkor — amint a burzsoá lapok kommentátorai is elismerik — a ratifikációs vita sokkal nehezebb lenne a nyugateurópai szövetség hívei számára.

Faure, hogy siettesse a ratifikációt, „kivételes programot” tűzött a kormány tagjai elé, azt követelve tőlük, hogy legalább két hónapra mondjanak le a hétvégi szabadságukról, sőt a vasárnapi munkaszünetről is. Faure buzdóságával kapcsolatban az United Press hangsúlyozza, hogy Antoine Pinay külügyminiszter személye a legfontosabb az egyezmények gyors ratifikálásáért kifejtett erőfeszítésh.

(Agerpres).